

DIEVUI IR TĖVYNEI

Published Monthly by

Knights of Lithuania

366 W. Broadway,

SO. BOSTON 27, MASS.

Subscription: Yearly \$3.00

Single Copy 30c.

ANTANAS VAIČIULAITIS

EDITOR

1419 No. Main Ave., Scranton 8, Pa.

PHYLLIS GRENDALE

Assistant Editor

CONTRIBUTORS

Rev. Stan. Raila, Rev. J. C. Jutkevičius.

KONNIE J. SAVICKUS, ESQ.

Legal Advisor

4532 N. Clifton Ave., Chicago, Ill.

ART DEPT.

Stanley Griganavičius

**Knights of Lithuania
Supreme Council
Officers 1948-49**

REV. JOHN C. JUTKEVIČIUS

Spiritual Director

153 Sterling St., Worcester 4, Mass.

JOSEPH BOLEY

President

5 East 62nd St., New York, N. Y.

JOSEPH KASPER

1st Vice President

309 N. 5th St., Harrison, New Jersey

FRANK J. PETERSON

2nd Vice President

3018 Vinewood, Detroit 16, Mich.

ANNE M. KLEM

Corresponding Sec'y.

183 Dukes St., Kearny, New Jersey

HELEN SHIELDS

Recording Sec'y.

217 Wharton St., Philadelphia 47, Penna.

ANNA MAE UZNIS

Financial Secretary

3079 Maybury Grand, Detroit 16, Mich.

FRANK GUDELIS

Treasurer

129 Rita St., Dayton 4, Ohio

REV. MODESTAS STEPAITIS, O.F.M.

Trustee

Franciscan Monastery,
Kennebunk Port, Maine

ANDREW YUKNIS

Trustee

9207 So. Homan Ave.,
Evergreen Park 42, Ill.

RITUAL COMMITTEE

PHYLLIS GRENDALE

366 W. Broadway, S. Boston 27, Mass.

ANTHONY J. YOUNG, ESQ.

35 Hunnewell Ave., Brighton 35, Mass.

LONGINAS L. SVELNIS

163 "I" St., So. Boston 27, Mass.

All correspondence should positively reach the editorial offices by the 15th of the month of the coming issue. Correspondents may use pen names, but all correspondence must bear the signature and address of the writer. The editor assumes no obligation to return any material not solicited.

Entered as second class matter June 10, 1943 at the Post Office at Boston, Mass., under the Act of March 3, 1879.

Lietuvos Katalikų Laiškas Šv. Tėvui

Čia dedame žodžius iš mūsų tėvų šalies. Jie rašyti lietuvių katalikų Šventam Tėvui. Šisai laiškas buvo sustatytas senojoj mūsų tėvynėj, slaptomis, bijant, kad žiaurioji rusų policija neužkluptų.

Tie skaudūs žodžiai pasiekė laisvąjį pasaulį ir amžinąjį Romos miestą. Jie visų tautų katalikams skelbia, kokią didelę priešpaudą, neteisą ir naikinimą kenčia Lietuva. Mūsų broliai ir seserys tėvynėje prašo užtarimo ir laisvės, nes jei ilgiau užsi-trauks prieš šėlimas, lietuvių tauta žus, o sykiu su ja užges ir katalikybės šviesa Europos šiaurėje.

Šisai laiškas yra tragiškas balsas. Tai mirštančiųjų, žudomųjų šauksmas — užtarimo, šviesos, laisvės, gyvybės. Ne žmogus ten miršta, bet visa tauta. Ir ne žmogus ten šaukiasi, bet visa mūsų senoji tėvynė Lietuva.

Išgirs kime jos balsą. Paimkim giliai širdin šiuos žodžius, atsišaukiančius iš senosios sostinės Vilniaus, ir visas jėgas padėkime, kad Lietuvai greičiau sušvistų laisvės šviesa.

Red.

Šv. Tėve, katalikų Ganytojau! Mes, Lietuvos Respublikos Romos katalikai, šaukiame Jūsų Šventenybės užtarimo. Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus pavedimu esi visų mūsų katalikų Vadas ir Ganytojas.

Naikinami, terorizuojami, alkani, nuogi, kraujuose paplūde, likę be jokių net žmoniškų natūralių teisių, nuo pasaulio visiškai izoliuoti, prašome Jūsų globos ir pagalbos.

Gyvename aštuntus teroro ir smurto okupacijos metus. Gyvybės kaina perduodame Jums savo tautos kančių istorijos raštą, rodydami XX amžiaus bedievybės — komunizmo gėdą, demaskuodami pasaulio akyse niekšingąjį melą apie Tarybų Sąjungoje religijos laisvę. Kol bausis okupantų smurtas mūsų nepasmaugė, rašome tikrąją tiesą, savo tautos žiauriają tragediją. Šis raštas yra mūsų Tėvynės mirties testamentas.

Laimingi tie, kurie mirė ir nemato, kas dabar tėvynėje vyksta. Šv. Tėve, atleisk mums, kad mes, gyvieji, pavydime mirusiems. Ką mes išgyvename, jokia žmogaus vaizduotė nėra to sukūrusi ir negali sukurti.

Tai primena senovės didžiausius totorių antplūdžius.

Iš mūsų atėmė ne tik žemę, namus, sunaikino miestus, vienkiemius, bet atėmė net ir min-

HIS HOLINESS, POPE PIUS XII

ties laisvę, protavimą. Mus pavertė visiškais dvasios vergais.

Mūsų kultūra pasuko mažiausiai šimtmečiu atgal. Mes turime tikėti praeito amžiaus visokiomis nesąmonėmis, kurias seniai persirgome. Žiūrėdami į apiplyšusius okupantus, mes turime tikėti, kad pas juos visko yra, kad tik pas juos tėra kultūra, kad visame pasaulyje badas ir vargas, kad tik jų dėka mes dabar geriausiai gyvename, nors mūsų vaikai jau užmiršo, kas yra cukrus, mėsa, sviestas.

Okupantai išrinko mums "seimą" buvusių vagių, svetimtaucių, girtuoklių, įvairių perėjūnų, avantiūristų sudėtyje. Tiek kandidatų, kiek "seimo" narių. Patys juos išstatė, patys surašė ir durtuvais varė už juos "balsuoti".

1941 metų birželio mėn. per tris dienas be teismo, be tardymo, sugaudė su vaikais, seneliais, ligoniais apie 40,000 lietuvių, sukimšo į galvijinius vagonus ir be duonos kąsnio, be vandens išvežė į Sibirą.

Tos 3 dienos lietuviams liks amžiams siaubo dienomis. Mes matėme pakelėse išmetamus senelių lavonus, naujagimius kūdikius. Ir šiandien mūsų akyse skamba alpstančiųjų vagonuose priešmirtinės giesmės gaida. Mūsų akys matė bučiuojančius paskutinį kartą Tėvų Žemę. Tai ma-

tėme patys. Žiūrėjome į dangų ir lūpos šnabzdėjo Galybių Viešpačiui priesaiką — laisvė arba mirtis.

Anų metų okupacijos balansas — daugiau kaip 100,000 aukų.

Po to seka vokiška, o dar vėliau sugrižta azijatiška okupacija. Kenčiame naujos azijatų okupacijos ketvirtus metus. 1940-41 m. okupacija tik šešelis prieš dabartinį smurtą. Tada buvo tik gaivališkas siautimas, dabar gi jau planingas tautos išnaikinimas, surusinimas. Tam tikslui įgyvendinti skiriamas maždaug dešimties metų laikotarpis. Dar šešeri metai, ir mūsų tautos turi nebūti.

85 procentai lietuvių tautos yra Romos katalikai. Religijos įtaka buvo ir yra labai stipri. Mūsų tautoje yra ypatinga pagarba reiškiamą Šv. Marijai. Anot Pijaus XI, Lietuva yra Marijos žemė. Mūsų krašto pakelėse labai daug kryžių smūtkelių. Tai tautos kančios simbolis.

Bolševizmas gerai žino, kad kol nepakirs religijos įtakos, tol, tauta bus atspari. Todėl religijai ir tenka smarkiausias smūgis.

Pagal bolševikų vadus, religija taip priešinga bolševizmui, kaip vanduo ir ugnis. Todėl prieš karą Tarybų Sąjungoje buvo panaikintos visos religijos ir jų papročiai. 1943 metais susidarė naujos aplinkybės. Užsienio opinijai pataisyti oficialiai buvo leista religijos kulto laisvė, ypač provoslavų bažnyčiai. Svarbiausias motyvas, — per Maskvos patriarchą sujungti įvairių tautų (bulgarų, graikų, rumunų, arijų ir pan.) provoslavus, sustiprinti provoslavizmą ir tuo būdu plėsti tose tautose savo įtaką.

Laikiniai leisdami religijos kultą, jie apsidraudė, kad religija tarnautų tik komunizmo sustiprinimui ir imperializmo įtakai svetur. Naujai paskirti provoslavų šventikai vargu kuo skiriasi nuo NKVD žvalgybos agentų. Jų pareiga per cerkvę praveisti valdžios mintis, pranešinėti žmonių nuotaikas ir nurodyti nepatikimuosius. Klausant naujų šventikų pamokslų, neįmanoma rasti bent dalelę krikščioniško mokslo. Tik neapykanta kitoms santvarkoms, kerštas, melas ir bolševikinė propaganda. Dievas yra savotiškai rusiškas, panašus į Lenina. Provoslavų bažnyčia yra tik žvalgybos įstaiga po religine iškaba.

Stalino konstitucija duoda tik religinio kulto apeigų laisvę ir tuo pačiu garantuoja visišką antireliginę propagandą. Antireliginę propagandą valstybė varo visu savo aparato pajėgumu. Religija viešai gali praktikuoti tik religinio kulto apeigas, o religinės propagandos vesti visiškai neleidžiama.

Todėl ir šiandien Tarybų Sąjungoje net provoslavai neturi religinės spaudos ir pamokslų beveik nėra, išskyrus religinį kalendorių. Religinų filosofinių knygų, laikraščių visai nėra ir negali būti. Iš užsienio religinė knyga taip pat neleidžiama.

Tokiu būdu religija negali plėstis, pasidalyti naujomis mintimis, ir naujoji karta nebegali naujo mokslo šviesoje pilnai pažinti religijos. Visų pakraipų pasauliniai mokslai toli prašoks savo metodais ir patyrimais senus religinius metodus. Anot bolševikų, praeis keliolika metų, seniai išmirs, o jaunimas, matydamas religijos atsilikimą moksle, nepažangumą moksle, savaime nuo religijos atsigręš. Tas jų samprotavimas, kiek praktika rodo, yra teisingas, nes mokslo, meno, spaudos bendradarbiavimas yra būtina priemonė bet kokiai pažangai.

Tokią religinio kulto apeigų laisvę taiko ir Lietuvai. Katalikų kunigai turi būti žvalgybos agentai. Atsiskirti nuo Romos, visur talkininkauti valdžiai, vienu žodžiu, būti valdžios reikalų įrankiu.

Lietuvių katalikai su tuo nesutiko. Prasidėjo baisus terorizavimas, naikinimas. Šis teroras yra slaptas, oficialiai viskas yra tvarkoje, bet praktika yra baisi. Ir kada kalba Maskvos aukštieji politikai, yra malonu ir gera klausyti, kai tuo tarpu slapta duodami kiti nurodymai. Ir kuo valdininkas bus religijos atžvilgiu žiauresnis, tuo jis geresnis. Joks įstatymas jo nevaržo. Vienintelis įsakymas — spausk, daryk ką nori, tik kad nebūtų viešų skandalų.

Persekiojamų kovų rezultatai

Trejų metų lietuvių religinė-tautinė kova davė baisius rezultatus. Visur smurtas, baimė, kraujas, kančia. Daugiau kaip 100,000 tikinčiųjų nukankinta, arba iš bado ir šalčio Sibire mirė. Kasdien naujos aukos.

Nėra namų, kuriuose nebūtų ašarų.

40 procentų kunigų, t. y. daugiau kaip 400, Sibiro katorgoje — arba pogrindyje slapstosi. Visoje Lietuvoje tėra likęs tik vienas vyskupas laisvas. Du mirė (Karevičius ir Karosas), 4 suminti (Borisevičius, Matulionis, Ramanauskas ir Reinys). Kurijos suspaustos, seminarija vos gyva, vienuolynai sunaikinti arba žiauriai išblaškinti. Niekas nežino, kada žvalgyba pabels į duris. Kad tik užsienis nesužinotų, viskas daroma didžiausioje tyloje.

Taip praktikoje atrodo Stalino konstitucijos iškilmingai garantuota religinio kulto laisvė. Visur ir viskas tik dėl užsienio propagandos. Praktiškai religija neturi jokios laisvės, kaip ir kiekvienas Tarybų Sąjungos žmogus. Jei kartais duodama mažytis, lyg ir laisvės spindulėlis, tai ir jis okupantų duodamas didesniai komunizmo sustiprinimui ir didesnei užsienio propagandai.

Jau treji metai, kai mes esame mirtinoje kovoje. Kovojuame, kaip begalime. Jei nesigintume, seniai mūsų nebebūtų. Mūsų tūkstančiai jauni, vyrų ir mergaičių ir net senių yra miškuose. Okupantai miškų bijo. Ten dar yra mūsų laisvė.

Ką mes kenčiame, gali suprasti tik tas, kas pats išgyveno. Okupantas yra azijatas, žvėris, ne žmogus. Kai azijatas pasijunta galingas, jis yra baisus. Jo obskurantizmas, žiaurumas, kraujo troškimas, siautulyš, naikinimo manija yra be ribų. Kai pasaulis kietai jam kalba, kai pajunta pavojų, tada, kaip plėšrusis žvėris, medžiotojų apstotas, valandėlei iš baimės aprimsta. Jei pasaulyje kartais apie komunizmo darbus kalba žiaurokai, kitiems atrodo perdėta. Tiems, kurie išgyvena tą naikinimo siautulį, kelia stebėjimąsi, kaip pasaulyje mažai žinoma apie komunizmą.

Kaip nori, taip tegul kalba, leidžia plačiausiai vaizduotei pasireikšti, ir tai toli gražu bus ne tikrovė. Velkami per laukus prie sunkvežimio pririšti ir prie bažnyčių suguldyti lavonai, tai vis kitų pagąsdinimui.

*Vyrai ir mergaitės nuogi, subadyti guli
ištisas dienas tol, kol motinos ir vaikai
nebeišlaiko prie savo brangių lavonų.*

Tada prasideda baisūs persekiojimai net ligi kelintų kartų. Kai kas mano, kad yra geriau, jei užsienio okupantų neerzina. Netiesa. Mums blogiau nebus. Ir taip viskas sunaikinta, sudeginta, žmonės išvaikyti. Mes visko nustojom, o gyvybę mokėsime brangiai parduoti.

Šventasis Tėve, mes žinome šių dienų Jums užkrautus rūpesčius. Tačiau vardan mūsų iškentėtų kančių mes drįstame, kaip savo katalikų Vado, prašyti užtarimo. Mes nebeturime kaimynų, kuriems galėtume patikėti savo ir tautos ateitį. Iš visų pusių mus supa okupantas. Jūsų Šventenybės vadovaujami, katalikiškos Lietuvos vaikai, vieninteliai esame katalikai šiaurėje, lyg salelė kitatikų jūroj. Tokio spaudimo ilgai neišlaikysime, žūsime visi.

Mūsų tikėjimas, papročiai, tradicijos, net mūsų kalba bus išnaikinta.

Mes dažnai galvojame apie viduramžio turkų, arabų ordas, kada iškilo didieji Romos vyrai: Urbonas II, Inocentas III. Dabartinės rytų ordos diplomatinių žodžių, gražių kalbų nebijo. Mes dažnai klausiamo, kur dingio kultūringo pasaulio tautos, kur yra šimtai milijonų pasaulio krikščionių. Ar nebėra pasaulyje teisybės mylėtojų. Didžiųjų žmonių. Ar jie nežino, kaip broliai ir seserys krikščionys yra naikinami. Ar pasaulio krikščionys užsnūdo apgaulingu suraminimo miegu ir tiki, kad mus sunaikinusios ordos sustos.

Neklyskime: bolševizmas laukia patogaus momento. Savęs neapgaudinėkime — bolševizmas yra stipresnis negu daugelis mano.

ŠVENTASIS TĖVE,

1). Mes prašome paskelbti pasaulio tikintiesiems Lietuvių Dieną, kaip padarė garbingos atminties Benediktas XV 1917 metais. Tegul pasaulis pamato lietuvių katalikų kančias, perse-

kiojimus ir vargus, surengtus XX amžiaus bedievybės.

2). Mes maldaujame Jūsų Šventenybės lietuvių tautai viešo paguodos ir suraminimo žodžio. Mes pakeliame, Jūsų Šventenybe, už vienybę su Jumis milžiniškas aukas. Tėve, tark suraminimo žodį, kaip kitados Romos koliziejuje pirmasis popiežius Šv. Petras. Tėve, mes nemažiau kenčiame dėl Motinos Romos Katalikų Bažnyčios.

3). Mes prašome kokių nors būdu perduoti Jungtinėms Tautoms mūsų skundą, gal tautų vadai padarys galą mūsų kančioms.

4). Mes prašome lietuvišką radijo valandėlę padažninti ir pagyvinti. Tegul ji duoda daugiau žinių apie mūsų kančias. Argi mes, aukodamiesi už savo šventą tikėjimą, nesame to verti. Juk mūsų 100,000 žmonių nukankinti arba Sibiro katorgoje laukia mirties daugiausia tik todėl, kad neišniekino savo Tėvų Žemės tikėjimo ir neišdavinėjo savo tautiečių.

Šventasis Tėve, mes tikimės būti išklaudyti. Mes daug ir labai daug iškentėjome dėl švento tikėjimo, dėl apaštalų sosto ištikimumo. Todėl turime vilties tikėtis Jūsų pagalbos. Mes mirštame, bet mirdami norime girdėti Jūsų paguodos žodį ir pasaulio katalikų suraminimą, kad mūsų vaikai daugiau nebekentės dvasios vergijos. Mes tikime, kad Jūsų galingas žodis pajudins laisvę mylinčių tautų vadus iš susnūdimo.

Šventasis Tėve, mūsų raštas nėra toks, kokį norėtume parašyti. Rašome pogrindyje, prie mirgančios lempučės, kas valandėlę laukdami čekistų. Tyčiomis nežymime vietų ir asmenų, nenorėdami čekistams duoti medžiagos.

Kai šis raštas Jus pasieks, gal mūsų nebebus. Kol jį nuneš, daug nešančiųjų pervers čekistų kulka.

Šventasis Tėve, mums, mirštantiesiems už Religijos ir Tautos laisvę, suteik palaiminimą.

Tegyvuoją gyvųjų ir mirusiųjų **VIEŠPATS JĖZUS KRISTUS.**

*Lietuvos Respublikos
Romos Katalikai*

Vilnius
Okupuota Lietuva.
1947.IX.20.

●
O užtekėk mums, Saule Išminties!

Tave mes garbinam per amžius.
Tu viską apšvieti ir gaivini,
Tu viso ko pradžia ir pabaiga.
Lai Tavo bus šviesybė vadovu
Tavespi grįžtantiems šviesos keliu!

●
Žmogus lyg kažkuo apsigaubia, prisipratindamas kitos tautos išsireiškimo būdą ir vartodamas jos kalbą, o prigimtąją pamiršdamas.

Vydūnas

Vydūnas

Gyvybės Ilgesys

Tūliems žmonėms rodosi, kad nesą gyvybės ilgesio. Gyvasis žmogus gali pasimėgti savo gyvenimu. Vis dėlto jis nuolatai ilgstasi gyvybės. Ir deda visokias pastangas daugiau jos įsigyti.

Tiesa, jis apie tai negalvoja. O tik taip elgiasi. Visokiu būdu jis nori tapti geresniu. Jaučia, kad visa jo žmogysta yra tiesiog prisunkta gyvybės ilgesio. Ir turėtų tai aiškiai išmanyti.

Kartą tvirtino vienas mąstytojas, kad visas pasaulis esąs priplūstas veržimasio gyvybės. Bet toje mintyje yra ko nors neaiškaus. Kas gyvybės veržiasi, tas turi nors kiek numanyti savo siekį, vadinas, turi būti gyvas, sąmoningas.

Kurs jau kiek susimąsto, tam aiškėja, kad gyvumas yra Kūrybos galios atskiras pavidalasis keliamas į gyvenimą. Ta galia neša ir žmogų į jį. Ir žmogus gali atjausti šį nešimą. Jis turėtų jį nuvokti savo gyvybės ilgesyje.

* * * *

Geriau pažvelgiant į žmogaus patekimą į žinomąjį gyvenimą, visa tai gali pasidaryti aišku. Žmogus, kaip sakoma, užgimsta. Jo kūnas auga iš diego motinos kūne, susikuria iki tam tikro laipsnio, atsiskiria nuo savo gimtinės, auga dar visą laiką ir tada tvirtina savo gyvumą, kol netenka palikti kūną, arba, kaip sakoma, mirti.

Gyvybė visai regimai tada dingsta iš kūno. Pastebima tai ir visos gamtos gyvenime. Ir tėra galima tai pasiaiškinti, kad į visa tai žiūrima, kaip į Kūrybos galios veikimą.

Tik reikėtų numanyti, kad žmogus nėra kūnas. Žmogui įmingant, kūnas pasilieka gyvas. Širdis plazda, krūtinė ramiai alsuoja. Bet paties žmogaus nenumanyt. Tarsi jo nebebūtų. Tik jam pabudus, galima su juo santykiuoti, su juo pasikalbėti. Jis yra tarsi iš kažkur grįžęs į gyvenimą.

Bet jo gyvumas, kuris tada apsireiškia, nėra vienoks, nėra vienuma, bet keleriopas. Numanytinąs nuotaikos gyvumas, būtent, visokios būsenos, kurios sukyla ir vėl atslūgsta. Gan ypatingas toliau yra ir minčių gyvenimas. Jos susikuria, sušvinta ir vėl gęsta. Atrodo, tarsi jos pro žmogaus sąmonę prabėgtų arba tiesiog srovėtų.

Už viso to gyvumo numanytina žmogaus esmė, kuri į visą minėtąjį gyvumą įsimeigia, jį visą prisunkia savo sąmone ir visa patiria. Tik retai koks žmogus apie tai geriau pamąsto. Ir taip jis pats sau liekasi slėpiningas. Vis dėlto jo žmogystos gyvumas yra pagrįstas žmogaus esme. O tojoje esmėje nuolatai kvėpuoja pats esmiškasis gyvybės ilgesys.

* * * *

Šis gyvybės ilgesys skelbiasi iš visų žmogystos gyvumo sričių. Kiekvienojoje tų sričių gyvy-

Active Voters' choice for the Presidency of the United States, Harry S. Truman.

bė nori sukilti ir apsireikšti, bet savaip. Taip tada gyvumas skelbiasi įvairiais būdais. Paprastai žmogus jų neatskiria ir mąsto tiktai apie tai, kaip jo ilgesį patenkinus. O tuo tiesiog slysta nuo esmiškosios gyvybės.

Kūno gyvumas siekia įsigalėjimo ir pastovumo, bet labai kukliai ir tikslingai. O į tai žmonės dažniausiai visai neatsižiūri. Jie akiai tiki, kad kūną reikią ko apščiau aprūpinti. Ir sukemša į jį visokių valgių, prigirdo jį visokiais gėrais. Ir tiki gerai patenkinę jo gyvybės ilgesį. O tuo kūno gyvumą stačiai silpnina. Tūli mokslininkai todėl jau seniai tvirtina, jog ligos dažniausiai pasidaro iš to, kad žmonės per daug ir visa ko netinkamo valgo, by tik yra skanu.

Taip elgdamiesi žmonės neseka kūno gyvumo ilgesiu, bet verčiami nuotaikos būsenų. Sukilus visokiems pageidavimams, žmonės tiki gyvumą, jiems atsiduodami. Žmonės rodosi, kad jų gyvybė įsigali, kada jie patenkina kiekvieną užgaidą, kiekvieną troškimą arba net aistrą. Bet visas taip sukilęs ir stiprinamas gyvumas labai greit suglemba.

Reikėtų numanyti, kad kiekviena žmogystos gyvumo sritis yra palaikoma tam tikrų, ypatingų dėsnių. Jie turi būti stebimi ir pildomi. Dažniausiai žmonės atrodo, kad jų puoselėjami pageidavimai jų gyvybę augština ir tvirtina. O jie juk vis labai greit pranyksta, ir sukilęs gyvumas su-

smunka. Su jais žmogus savo esmėje ne gyvėja, bet, priešingai, silpnėja.

* * * *

Jau kita kas patiriama, jeigu žmogus patenkina savo žingeidumą, savo smalsumą. Yra jis ir gyvybės ilgesio apsireiškimas. Jį patenkindamas žmogus galėtų iš tikrųjų gyvėti. Visokių žinių, visokių mokslų susikaupdamas, jis jaučiausi tūringas pasidaręs ir šviesėjas. Esmiškasis jo gyvumas yra, rodos, atsiskleidęs, pildytas visokiomis patirtimis. Kiekviena įgyta žinia skelbia ir šioką ar tokią sąmonės šviesą. Ir ją pagaudamas žmogus jaučia, lyg tuo sušvistų jo sąmonė.

Skaidrėjusiu protavimu tvarkydamas savo kūno gyvumo reikalus ir sutūrėdamas savo nuotaikos būsenų patenkinimą, žmogus gyvėja jau kiek pat esmiškai. — Tik labai reikšminga yra, kokias žinias ir mokslus žmogus kaupiasi. Nešvarumą, biaurumą, nežmoniškumą skelbiančios žinios suteršia žmogaus sąmonę ir pūdina jo širdį. Todėl reikia tokių žinių vengti ir rinktis tik tai, kas skaistu, kas šviesu. Atitinkant esmę šviesėja. Ir gyvybės ilgesys artėja savo siekiui.

* * * *

Labai šis ilgesys veikia tuo, ką vadinama palinkimu draugavimui. Santykiuodamas su kita žmogysta, žmogus nori savo gyvumą skelbti ir tada kitojo gyvumą patirti. Todėl žmonės ir kalba. Įsigyja visokių žinių, ir jaučiasi gyvėją, vieni kitus jomis veikiama. Bet jie ir sukelia vieni kitiems visokias užgaidas, visokias nuotaikos būsenas.

Bet tame santykiavime glūdo visa kas. Turėtų jis būti teigiamos reikšmės, o yra dažnai slėgimas, netgi žmoniškumo neigimas. Todėl gyvybės ilgesys draugavimo siekime yra labai mė-

Pen - sive.

SUNSET SENTIMENT

When twilight comes, and work is through;
A lot depends on what we do.
A hearty supper; lots of rest;
For some of us, these things seem best.
Then: cares of day leave tired brow,
And nature conscious we are now.
Commercial world turns back to God,
To things of home, and folk, and sod.
Every daily pain and sorrow
Leaves us stronger for tomorrow.
Every joy that we have known,
By some good acquaintance shown,
Regardless of it's magnitude,
Should not sleep without gratitude.
Some joys will stay, while others die,
In tombs of memory they will lie.
Unpleasant things will come, and yet,
We'll manage them, and then forget.
But all these things depend on you,
And *what you do*, when work is through.

gintinas. Su kuo žmogus draugauja, toks jis pasidaro, gyvėja esmiškai arba vysta.

Ypatingai reikšmingas yra draugavimas, kurio siekia kūno gyvumas. Jam svarbi kitos lyties žmogystos prieglauda. Nėra tuojau aišku, kas yra to siekimo prasmė. Tiesa, su juo siejasi ir esmiškasis gyvybės ilgesys. Bet kūno gyvumas dažniausiai pagauna viršų.

Iš santykio su kitos lyties kūno gyvumu iškyla naujos žmogystos gyvumas. Taip tada kuriasi šeima, žmonės daugėja, kūrybos veiksmai skleidžiasi gyvenime. Bet koks tas kūno gyvumo ilgesys ir yra reikšmingas gyvenime, vis dėlto jis nėra tikrasis žmogaus gyvybės ilgesys. Jis liekasi gamtos gyvumo dalykas.

* * * *

Patsai esmiškasis žmogaus gyvybės ilgesys yra labai slėpiningas. Paprastai patiriamasis ilgesys tėra tik laikinis, kurs sukyla ir vėl nutyla. Bet slėpiningasis ilgesys lydi žmogų visame jo gyvenime per gimimą ir mirimą.

Jam aiškiai numanyti, reikia tikrai pasistengti. Gyvenimas yra nuolatinis pakitimas, nesustojęs vyksmas. Atsiranda nuolatai ko naujo ir po tam tikro laiko pradingsta. Visai toks vyksmas pasireiškia žmogystos kūne, jo nuotaikoje ir protavime.

Bet viduje nutilęs žmogus numano savo esmę kaip pasiliekančią vis tą patį, visam kitam gyvumui pakintant. Ir taip aiškėja, kad žmogaus esmė yra kito gyvumo, kurs ilgisi įsigalėjimo prieš visą pakitimą. Tik tas gyvumas yra labai slėpiningas. Žmogui sunku sužinoti, kaip galima būtų jo ilgesį patenkinti.

Vis dėlto tam yra galimumo. Reikia pasistengti nuvokti savo esmės kilmę, kuri yra pats Didysis Slėpinys. Jį prikilti, jame atsibusti žmogus pašauktas. Paprastai žmonės kalba apie Dievą. Jį jie visaip vaizduojasi. Bet jie taip Jam neartėja.

Veikiau jų vidus Jam atsiveria, kad jie Jį numano kaip Dvasingumą, kaip nepasiekiamą Šviesą, kaip neapsakomą Meilę ir Malonę, kaip Valią ir Galią. Visa tai reikia stengtis savo viduje, savo sieloje patirti. Tai pavyksta, širdžiai visiškai nurimstant ir viduje susikaupiant.

Tokiame nurimime žmogaus gyvybės ilgesys pradeda rasti patenkinimą. O tai ko tikriau, jeigu žmogus stengiasi iš savo žmogystos leisti apsireikšti išminčiai, meilei bei malonumui ir giedrai valiai.

Visa žmogaus žmogysta ir pagaliau jo esmė tampa taip priemone Didžiojo Slėpinio. Žmogus nusimano tada esąs Jame, iš kurio viskas yra ir kuriopi viskas kyla. Esmiškasis gyvybės ilgesys yra tada susivokęs savo išeiigoje. Tą patyręs kartą rašė žymus žmogus: *Fecisti nos ad te, et inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te!* — Padarei mus sau, ir nerimsta mūsų širdis, kol neranda ramybę tavyje.

Dr. A. Gervydas

Tarp Girių Užiančių

(Senovės lietuviai)

*Yra šalis, kur upės teka
Tarp girių užiančių
Ir meiliai tarpu savęs šnekas
Tarp giesmininkų vieversių.
Vaičaitis*

Šie poeto žodžiai yra parašyti prisiminti savo šaliai, iš kurios jis buvo iškeliavęs eiti mokslų svetimuos kraštuos. Tėvynės ilgesys jame pažadina mielą girių ošimą ir švelnų paukščių čiulbesį. Jis užmiršta miesto triukšmą ir didžiuosius jo mūrus, ilgisi miškų ir girdi, kaip ritendamos savo skaisčius vandenys šneka upės. Jis sako: "Tos šalies vardas — Lietuva".

Lietuvių gyvenamas kraštas

Nedidelis tai kraštas, kurį vagoja sraunios, gražių krantų supamos upės: Nemunas, Neris, Šventoji, Dubysa, Šešupė, Nevėžis, Venta ir Nemunėlis su gausiais savo intakais, kurie visi sugarma į Baltijos jūrą — gintaro karalystę. Ežerais nusagstytas, kalnais ir kloniais išvagotas kraštas teikia daug derlingos žemės, maitinajos, prie kurios per amžius yra prisirišęs darbus ir taikingas lietuvis.

Vaičiaiškio laikais, prieš penkiasdešimt metų, tas kraštas apėmė apie 50 tūkstančių kvadr. mylių, bet senaisiais laikais jis buvo trigubai ar keturgubai didesnis. Vakarų sienos siekė Vyslos, o žiemų sienos vingiavo abipus Dauguvos. Lietuvių tauta buvo pasiskirsčiusi į tris pagrindines šakas: prūsus, lietuvius ir latvius. Kiekviena iš tų trijų šakų dar skirstėsi mažesnėmis šakelėmis, kurių sienos įvairiais laikais yra smulkiau nustatomos istorijos ir kalbos mokslų specialistų.

Senovės lietuvių gyvenamo krašto branduolys, nors ir nepilnas, sudaro ir šių dienų lietuvių gyvenamą plotą, kuriame po pirmojo pasaulinio karo susikūrė Nepriklausoma valstybė.

Kraštas tarp Vyslos ir Dauguvos vakaruose remiasi į Baltijos jūrą, nuo jos toldamas į rytus, per miškus, slėnius ir aukštesnes bei žemesnes kalvas, rytuose atsiremia į vadinamas Rytų aukštumas, už kurių tolyn driekiasi pelkynai. Už pelkynų ir stambių girių jau prasideda slavų — rusų ir lenkų gyvenami plotai.

Taigi, senaisiais laikais atvykusi į šiuos kraštus lietuvių giminė rado beveik pačios gamtos jai nustatytas sienas, tarp kurių ji tikėjosi turėti sau ramų ir saugų gyvenimą.

Iš kur ir kada lietuviai atsikėlė

Kada ir iš kur lietuviai čia atsirado, istorijos mokslas tiksliai pasakyti negali.

Viena tėra aišku, kad į šiuos kraštus lietuviai bus koją įkėlę pirmieji, nes pačių seniausių laikų tyrinėjimai nesurado jokių pėdsakų, kuriuos būtų palikę ankstesnieji gyventojai. Iš žemėje atrandamų archeologinių liekanų yra neabejotinai aišku, kad lietuviai čia jau gyveno tris tūkstančius metų prieš Kristaus gimimą ar dar anksčiau, nes nuo to laiko yra aptinkamos sėslaus gyvenimo žymės. Lietuviai, kaip ir visos kitos senų laikų tautos, turėjo dar pergyventi klajoklišką laikotarpį, keldavosi iš vienos vietos į kitą, kur tam tikrais metų laikais rasdavo sau maisto.

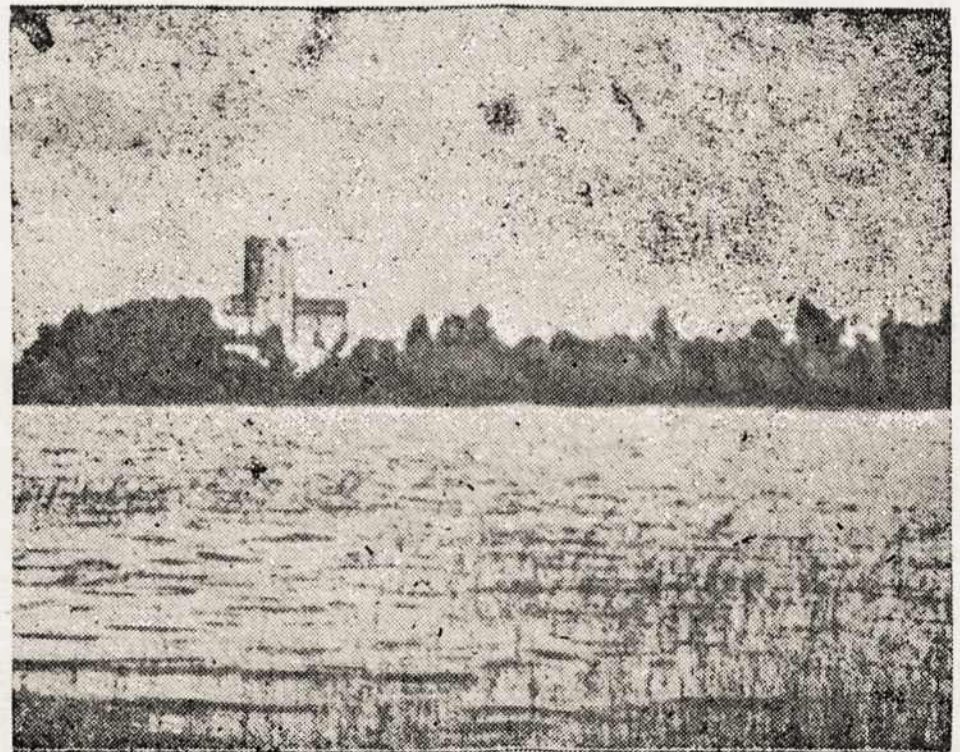
Klajokliai dažniausiai laikėsi upių bei ežerų ir miškų, kur galėjo žvejoti ir medžioti. Spėjama, kad po ledynų gadynės, kuri siekėsi netoli pietinės Europos, Baltijos pakraščiuose žmonėms gyventi sąlygos jau buvo tinkamos maždaug apie 10 tūkstančių metų prieš Kristų. Ar tuojau čia atsirado žmogus — dar neištirta.

Lietuvių sodybos

Klajoklių laikotarpyje mitės iš medžioklės ir žvejybos, sėsliaisiais laikais lietuvis jau pradeda dirbti žemę, augintis javus ir gyvulius ir statosi pastovias gyvenamas triobas — savo sodybas. Pamažu išaugo didesnės ar mažesnės bendruomenės, kurios savo reikalus ir savo sodybų gynimą ėmė tvarkyti organizuotu būdu. Iš to atsirado pilys — tvirtovės, kuriose gyveno apylinkės vadas ir kuriose rasdavo sau apsaugą visi apylinkės gyventojai, karo pavojui ištikus ir priešui užpuolus.

Vadai

Bendruomenėms augant ir didėjant, stiprėjo jų vadų reikšmė. Nuo seniausių laikų žinome, kad tie vadai vadinosi kunigaikščiais. Plėsdami savo galybę ir gindami savos srities gyventojų garbę, tie kunigaikščiai ėmė kariauti vieni su

TRAKŲ PILIS

kitais ir pagaliau su kaimyninėmis tautomis (rusais ir lenkais), kurios pradėjo puldinėti lietuvių gimines.

Taip pamažu ėmė augti karių luomas, o žemė liko dirbti moterims arba vyrams, kurie nebuvo traukiami į karo žygius. Tačiau senoje lietuvių bendruomenėje tiek kariai, tiek žemdirbiai buvo laikomi laisvais ir lygiais.

Ivairios istorinės gadynės

Visoki darbo įrankiai ir ginklai, kiek archeologinės iškasenos rodo, lietuviuose, kaip ir kitose tautose, pergyveno visas istorines gadynes: akmenis, žalvario (bronzos) ir geležies* — visų jų liekanos aptinkamos žemės iškasenose, kapuose, aukakalniuose ir pilių griuvėsiuose. O aptinkami kitų kraštų (romėnų) pinigai rodo, kad lietuviai turėjo prekybos ryšius su kitais kraštais. Kaip išvežamoji prekė buvo kailiai, pelenai, derva, medus, vaškas ir gintaras, o parsivežamoji prekė — ginklai ir metalai bei audimai.

Jurgis Baltrušaitis

NEMUNAS

*Ar saulutė, ar šešėlis,
Teka vingiais Nemunėlis —
Ritas vilnys, teka srovės,
Nuo gilios žilos senovės,
Blizga, žirba, spindi, teka,
Amžių kilnią sekme seka...*

*Nemunėlis ar čiurlena,
Ar vilnis putotas gena,
Supas saulę prisisege
Ir su saule šoka, regis,
Karklais, gluosniais apsikaišęs,
Tarsi ruošia džiaugsmo vaišes...*

*Ir kai temsta, ar kai niaukias,
Ošia, rūsčiai susiraukęs,
Švyti vėl ir skaidriai žirba
Ir nelengvą darbą dirba,
Velka našta rąstų, medžių,
Pro Alytų, pro Seredžių...*

*Jis vis kloja savo juostą,
Žemės gardų kvapą uosto,
Žarsto smiltį, kasa moli,
Besiverždamas į toli,
Laisto šventą diegą, žiedą, —
Laisvės jauną giesmę gieda...*

*Amžių Tėvo sumanytas,
Nemunėlis slenka, ritas —
Blizga vilnys, sukas srovės,
Nuo tamsios, sunkios senovės,
Ir tik ošia putas jųjų
Jau ant amžių amžinųjų...*

Gamta ir dievybės

Senovės lietuvis, iš visų pusių gamtos ir girių apsuptas, susigyveno su ta gamta, kurioje jautė taip pat gyvenančią dievybę. Jam atrodė, kad šildančioji ir gaivinančioji saulė, slaptinę šviesą skleidžiąs mėnulis, mirgančios žvaigždės — vis tai yra dievybės, kurios iš aukštybių seka žmogaus gyvenimą ir lemia jo laimę ar nelaimę.

Lietuvis lygiai tikėjo, kad jo namuose ir giriose ir skaidriuose upių ir ežerų vandenyse taip pat gyveno dievai. Juos visus jis gerbė ir garbino. Kai kurias upes ir girias, matyt, ypatingai dievų garbei pavestas, pavadino net šventomis. Rūsčioji gamtos galybė, kurią reikėdavo permaldauti, buvo griaustinis — perkūnas.

Senovės lietuvių dievas buvo dvasia, nematomas, todėl lietuviai dievams vaizduoti nevar-tojo jokių stabų. Taip pat nestatė jokių šventyklų.

Ugnis — švelnumo, skaistumo, meilės ir šviesos simbolis, — labiausiai buvo gerbiama. Dėl to dievams pagerbti būdavo kūrenama amžinoji ugnis, kurią, kad neužgestų, saugojo pasišventusios mergelės — vaidilutės. Toki ugnies aukurai būdavo įtaisomi medžių apsuptuose kalneliuose arba tam reikalui supiltuose piliakalniuose — aukakalniuose. Mirusieji buvo laidojami dažniausiai tam reikalui supilamuose kapuose — alkose. Prie nabašnikų būdavo pridėdami ginklai, įvairūs namų apyvokos daiktai ir aukojimo indai bei papuošalai. Iš tokių atkasamų kapų ir galima dabar patirti apie kai kuriuos senovės lietuvių vartotus daiktus ir papročius.

Papročiai

Iš senovės lietuvių religijos ir papročių matyti, kad jie buvo gana švelnaus būdo, žmoniški ir nepaprastai prisirišę prie žemės ir gamtos. Atėjusi krikščionybė lietuvių būde nedaug ką turėjo pakeisti, nes lietuvis neigė žiaurumo ir šiurkščių įpročių, kuriais pasižymėjo kitos pagoniškos tautos, savo dievams atnašavusios kruvinas, net ir žmonių, aukas.

Senų laikų padavimai ir pasakos visokius žmonių pergyvenimus ir jausmus dažniausiai sieja su gamta ir gyvuliais bei paukščiais, kurie, kaip ir žmonės, džiaugiasi ir kenčia, myli ir pykstasi. Mėnulis, saulė ir žvaigždės, kaip žmonės, teka ir veda ir puotas kelia.

Darbščioji bitutė, kurią senovės lietuvis atrado medų bekraunančią išpuvusio medžio drevėse, jam buvo artimo ir gražaus sugyvenimo pavyzdys. Kas pirmas girioje aptiko tokią bičių šeimą, tas ją pasiženklino ir niekas kitas jos ne-sisavino. Gretimos drevės savininkas tapo ne tik

*) Vidurinis ir naujasis (mezolitas ir neolitas) akmenis amžius buvo tarp 10,000 — 1,500 m. pr. Kr.; žalvario (bronzos) — 1,500—500 m. pr. Kr., o geležies prasideda nuo 500 m. pr. Kr.

kaimynu, bet ir draugu, kuris imtas vadinti bičiuliu. Kraunanti vašką ir nešanti medų bitelė buvo labai gerbiama ir iš visų gyvių tik ji viena, kaip žmogus, mirdavo, — visi kiti dvėsdavo.

Iš šliaužiojančių gyvių ypatingos pagarbos išigijo žaltys. Jį išleisdavo į namus, maitindavo pienu ir laikydavo šventu. Žalčio gerbimas lietuviuose dar ilgai užsiliko ir krikščionybę priėmus. O ugnis pasiliko šventa ir po šiai dienai. Koks nors nepagarbus su ja elgesys ar jos apliejimas nešvariu vandeniu laikomas labai negražiu nusikaltimu.

Lietuvio žirgas

Naminių gyvulių šeimoje pirmoji vieta teikiama arkliui, kuris dažnai vadinamas žirgu. Žirgas lietuviui yra jo žygių ir kovos draugas. Žirgas jam duoda progos išmiklinti su kardu ranką, žirgas jį neša į kovos sūkurį ir padeda mušti priešą. O taikos metu žirgelis neša bernelį pas mergele. Reta lietuviškoji meilės daina apsieina nepaminėjusi žirgo, kaip mergelės nepalyginusi su rūtele ar lelijėle.

Karai

Nuo labai senų laikų tapęs sėsliu žemdirbiu, lietuvis neišvengė ir kario amato. Krašto viduje gyvenantieji kardą išmėgindavo kovose su kaimyninės bendruomenės vyrija, kurią į Lietuvos žemę viliojo ne tik smalsumas, pasižiūrėti, kaip gyvena lietuviai, bet ir noras pasigrobt.

Kiek tik siekia rašytų šaltinių žinios, jau aptinkame lietuvius kovojančius su slavais — rusais (gudais) ir lenkais (mozūrais). IX ir X amžiaus po Kristaus žinios pasakoja ir apie žuvėdus (švedus), kurie iš anapus marių atvykdavo ne tik savo prekių parduoti, bet ir pačius lietuvius apiplėšti. Netoli Baltijos krantų ne vienoje vietoje buvo pasistatę net savo pilių, kurias lietuviai išgriovė ir išdegino, neleisdami vanagams suktis savo lizdų greta lietuviškų sodybų.

Dažnėjančios kovos su kaimynais pareikalaudavo kaskart daugiau jėgų. Dėl to į krašto gynimą buvo įtraukiami ir krašto vidurio gyventojai. Tai paskatino lietuvius jungtis, ir smulkesnes kunigaikštijas glaustis prie didesnių. Tai jau buvo organizuotos valstybės pradžia. Kaip ilgai tas vienijimas truko, tikslų žinių neišliko, lygiai kaip neišliko žinios apie organizacinį ir valstybinį gyvenimą per tuos aštuonetą ar devynetą tūkstančių metų, kurie praslinko nuo lietuvių atėjimo į šiuos kraštus ligi karaliaus Mindaugo vadovaujamos sujungtos Lietuvos pirmoje XIII amžiaus pusėje.

Mūsų gilių amžių senoliai anais laikais Europoje išsirinko labai ramią ir nuošalią vietą. Tačiau Nemunui amžiais savo vandenį į Baltiją nešant, ta ramioji vietelė ėmė darytis tautų kryžkele, per kurią vienos tautos veržėsi į ry-

MYKOLAS NORKŪNAS

Lietuvos Vyčių organizacijos įsteigėjas — Garbės narys, gruodžio 1 d. minės savo 79 metų gyvenimo sukaktį. Šia proga Lietuvos Vyčių Centro Valdyba ir visi vyčiai reiškia organizacijos tėvui Mykolui Norkūnui nuoširdžiausią dėkingumą už jo ilgametį pasišventimą vyčiams ir prašo Aukščiausiojo suteikti jam stiprybės, kad jis galėtų su mumis dirbti dar daug, daug metų.

tus, o kitos slinko į vakarus. Norint apsiginti ir išlikti gyviems, tai reikė kovą. Lietuviai į ją stojo nedvejodami ir per paskutinius septynis šimtus metų, ligi mūsų dienų, į pasaulio istorijos lapus įrašė daug garbingų vardų, kurių pirmasis — karalius Mindaugas.

*Suprantame Tave mes, geras Dieve,
Vilty ir nevilty!*

Faustas Kirša.

Nebūtų tiek kivirčių, tiek neapykantos ir net kraujo praliejimo karuose, jeigu skirtingų tautų žmonės stengtųsi kitų prigimtį teigiamai vertinti ir visus jų apsiereiškimus iš jų pagrindų ir prižasčių išmanyti.

Rev. John C. Jutkevičius

The K. of L. in Church Choirs

When one listens to the lovely and languishing melody of the first movement of Schubert's Unfinished Symphony or the lively and graceful theme of the third movement of Brahms' First Symphony; when one hears a choir singing the joyful and jubilant strains of the "ODE TO JOY" in the last movement of Beethoven's Ninth Symphony or the heavenly beauty of the Halleluiah Chorus in Handel's famous oratorio "Messiah"; when one listens to the brilliant but amazingly rapid aria "Largo Al Factotum" from Rossini's opera, the "Barber of Seville", or to the unspeakable sweetness of the Mad Scene in Donizetti's opera, "Lucia di Lammermoor"; when one hears the stirring and spirited marches of John Philip Sousa or Edwin Franko Goldman, one at once realizes that a language, more explicit than that of words, is being spoken. It matters not of what race or nationality one may be but he is soon conscious of the fact that music is a language he can understand. Acting directly and powerfully upon his emotions, music appeals to and has a delightful effect upon his senses. Through the emotions, music, being one of the fine arts, appeals to his mind and affords him intellectual pleasure. Music, a language that is understood by all men, is indeed a universal language.

A form of music of special interest to every Catholic is that of Sacred Music which, approved by the Church, is employed in connection with religious services to increase the honor and glory of God. Unlike profane music in which musical instruments play a most predominant part, sacred music is purely vocal music. The use of an organ is permitted but only to sustain the singing. The human voice is the immediate vehicle of the sacred word, hence to it belongs the first place in churches. It is the most natural and perfect of instruments. That accounts for the fact that Beethoven introduced the voice to convey his theme of joy in the last movement of his famous Choral Symphony. He felt that only the human voice could do justice to the thoughts he wished to express in musical terminology.

The highest model of Sacred Music is Gregorian Chant. Pope Pius X stated in his encyclical "Motu Proprio" that Gregorian Chant, because of its qualities of holiness, beauty and universality, is best suited to help increase the beauty and splendor of the ceremonies of the Church and therefore the honor and glory of God and the sanctification and the edification of the faithful. For this reason, Gregorian Chant has

become the proper chant of the Catholic Church. The beauty of this chant so enraptured Halevy, a French composer of the 19th century, that he wrote: "It is the most beautiful religious melody that exists on earth". Mozart was so captivated by the celestial beauty of Gregorian Chant that he made this statement: "I would gladly exchange all my music for the fame of having composed the Gregorian Preface". (The preface is that part of the mass which the priest sings just after the offertory and before the consecration). In view of the fact that Mozart wrote such beautiful operas as "The Marriage of Figaro" and "Don Giovanni", such excellent symphonies as the Jupiter and Prague, a number of concertos and numerous other works of exceptional merit, the import of his statement and the high esteem he held for Gregorian Chant become all the more significant.

The above should give us, K. of L. members, the incentive to cultivate a love for sacred music and to appreciate its intrinsic worth. This should be done for two principal reasons. Firstly, we are Catholics. As Catholics, we must naturally be concerned with all that increases our love for and devotion to God. Since sacred music arouses the faithful to more fervent devotion and aids them to give that which is the highest and most beautiful to God and because it adds to the solemnity of the feasts of the Church and helps to increase the beauty and the impressiveness of its ceremonies, we must, if we are to consider ourselves excellent Catholics, be directly and seriously concerned about it.

Secondly, we are Lithuanians. Lithuania has always been known the world over as a singing nation. She is famous for her "dainos". Singing has been so closely linked with her people that it is almost impossible to imagine a Lithuanian without his songs. Their most lovely melodies are found in the beautiful hymns composed in honor of Our Lord in the Blessed Sacrament, His Blessed Mother and the Saints. We tend to take these hymns for granted because we hear them so often but we soon realize how much they mean to us when we are in a place where these hymns are not sung. This has been the experience of those of our members who served overseas. As Catholics and Lithuanians, we must, therefore, be interested in and concerned about church music.

LIETUVIŲ KATALIKŲ KONGRESAS

Spalių 17-18 dienomis Chicagoje įvyko didelis lietuvių katalikų kongresas. Savo gausumu jis buvo vienas iš sėkmingiausių.

Kongresas buvo pradėtas pamaldomis katedroje, kur pamokslą pasakė kardinolas S. Stritch. Jisai savo žodyje pažymėjo: "Šiandien mes meldžiame Jėzaus Širdį už kalinamus mūsų brolius Lietuvoje... Mes meldžiame laisvės Lietuvai".

Kongresas išklaušė pranešimų, sveikinimų iš žymių asmenų, iš Lietuvos vadų, ir priėmė nemažą rimtų nutarimų. Tarp jų svarbiausias — sustiprinti lietuvių katalikų veiklą šioje šalyje. Buvo išrinkta nauja Federacijos valdyba, kurios

pirmininkas yra St. Pieža, žymus žurnalistas amerikiečių spaudoje.

Šiame paveiksle matome kardinolą Stritch, kuris, išeidamas po pamaldų iš katedros, laimina žmones. Pamaldose dalyvavo 3,000 asmenų. Priešakyje eina prelatas M. Krušas.

Tomis pat dienomis Chicagoje įvyko BALF'o, Kunigų Vienybės, Ateitininkų ir dar kitų reikšmingų suvažiavimų. BALF'o pirmininku išrinktas kun. Dr. J. B. Končius, Kunigų Vienybės — kun. K. Vasys ir Ateitininkų — J. Laučka.

Tuo pat metu Chicagoje buvo pasiektas dar vienas svarbus laimėjimas — sustiprinta lietuvių vienybė, kada į Amerikos Lietuvių Tarybą įėjo tautininkai.

This interest and concern should not be limited to the mere hearing of it. We should actually sing it by active membership in the church choir. Section 6 of Article 14 of our constitution says: "Councils regard the supporting of their local parish affairs exceedingly important". The choir is a very necessary part of every parish. The best support we can give it is by being ourselves members. Whether we belong or not, we still have to hear mass every Sunday. By singing in church, we do more than pray. As St. Augustine once said: "He who sings in church prays twice". Consequently common sense tells us that it is better for us to sing in church and gain twice as much merit.

When one is approached to join the choir, all kinds of objections are offered. Let us try to answer a few of them.

"I just haven't a voice". No one expects you to have a voice like Ezio Pinza or Bing Crosby, Lily Pons or Kathryn Grayson. I am certain that at times you hum to yourself the tunes and melodies you hear over the radio. These you soon begin to sing to yourself. You have a voice and regardless of how bad it may be, it can be improved by practice. The choir director knows just how to go about it and with a little cooperation, you'll be surprised at the progress you'll make.

"When I try to sing, I get everyone else off pitch. I can't seem to carry a tune." This may be true in the very beginning but after a very short time, you will notice that it is not so difficult to carry a tune. Singing with others will help to set your voice, to give it stability and the result will be a vast improvement in your

speaking voice. Just try it and see for yourself. You will be the happier for it.

"I don't know one note from another". It is surprising but there are many who can't read music. A music sheet to them is like a page of Chinese to the Western. In church choirs, the same is true. That is why at rehearsals the organist first plays the melody on the piano and repeats it until the singers pick it up. The melody gets set in their minds and then by a gradual process of repetition they find that they are singing the hymn or song as well as anyone else. Here again I say: try it.

"Church music is usually sung in Latin and I don't know Latin". This objection is offered as a mere excuse for all you have to do is ask an altar-boy to recite the Latin prayers he says at mass with the priest. He recites them fluently and yet he never studied nor does he know the language. Do you mean to say that you, being more intelligent and older, cannot do as well,

Faustas Kirša

SMŪTKELIS

*Šimtametis senis ant tėvelio dvaro
Drožia dievuliuką, kurs stebuklus daro.*

*Kai iš ūkio sūnų Sibirian išleido,
Tas kančias ir drožia Viešpačiui ant veido.*

*Drožia, skiedros krenta, dievuliukas žiūri —
Dievdirbis skausmingą patį Dievą kuria.*

*Jis pats savo širdį, kančią kryžiavoja:
Dievui veria šoną ir subado kojas.*

*Ant galvos vainiką iš erškėčių pina,
Baltą medį drasko, drožia ir kankina.*

*Pasirėmęs ranką ant kaulėtu keliu
Su kančia ir siela gimsta pats smūtkelis.*

*Širdžiai nuraminti tiek skiedrų privelta:
Dievas atsistoja iš po senio kalto.*

*Dievdirbis nušvinta ir stebuklą mato: —
Apie Kristaus galvą spindulėlių ratą.*

*Kai smūtkeliui plėšė paskutinę skiedrą,
Iš kūrėjo lūpų žodis pasigirdo:*

*"Dieve, abejoju, ar tam stuobriui reiktų
Mano pirštų darbo, kad stebuklas veiktų.*

*"Dieve, tu per kančią kruvinaisiais skruostais
Saldai mano skausmą, ašaras nušluostai.*

*"Jei stebuklus rodai, aš Tavęs maldauju:
Gelbėk nekaltuosius, bausk, kurie kerštauja".*

*O kai jis Dievulį nunešė šventovėn,
Viso krašto žmonės grįžo į dorovę.*

*Ir patsai senelis už jaunystės vėjus
Atsiprašė, lūpas prie žaizdos pridėjęs.*

especially so when Latin pronunciation differs little from the English? Hang your head in shame if you do.

"I'm too busy. I haven't the time for rehearsals". This objection is an old one and quite worn out. It's about time this record were changed on the human phonograph. With 24 hours in a day and seven days in a week, you cannot spend an hour or so a week for rehearsing in the church choir while you spend much more time at movies, dances, etc. That doesn't speak well for you. Where is your spirit of sacrifice? Aren't you Catholic enough to sacrifice a little time each week for that which ever increases the glory of God? Think it over.

"Choir members indulge in unnecessary talking during devotions". I regret to say that this is true of most choirs. Many find that the choir loft is a good place from which to notice the hats, dresses and coats those down below are wearing. So naturally all kinds of comments are made. Then, too, it is a good place to be during the sermon. A conversation may be held and the time seems to go by faster. Of course this practice is definitely to be condemned for it is disgraceful and unbecoming. However, it is hardly an excuse not to join the choir. Why not join and in a silent but effective way try to correct this abuse? Talk the matter over with a friend, resolve not to talk yourselves and then try to exert your influence on the others. I am certain that with God's help your efforts will be successful. It will be your way of doing Catholic Action.

Our organists and choir directors are men and women who have a little more musical knowledge than the rest of us. They are doing their best. They love to see their choirs perform superbly. So why not give them a break? Why not help them in their noble efforts by joining? Singing in the choir will help you to increase your faith and to appreciate better the mass and other services. It is worth while to recall that more merit is gained by those who take an active part in the celebration of the Holy Sacrifice of the Mass. Thus the priest gains the most merit. Then come the altar-boys and the choir members because they help the priest to celebrate the divine mysteries. This consideration alone ought to be sufficient to convince you of the tremendous importance of being a choir member.

As active participation in church singing serves as a proof that our K. of L. is concerned about the welfare of the parish, I urge as many as possible to become members of your own church choir. From what has been said you will see that there is every reason for doing so. So approach your choir director and lend him a hand. You owe it to God, to the Church, to yourself and to the K. of L.

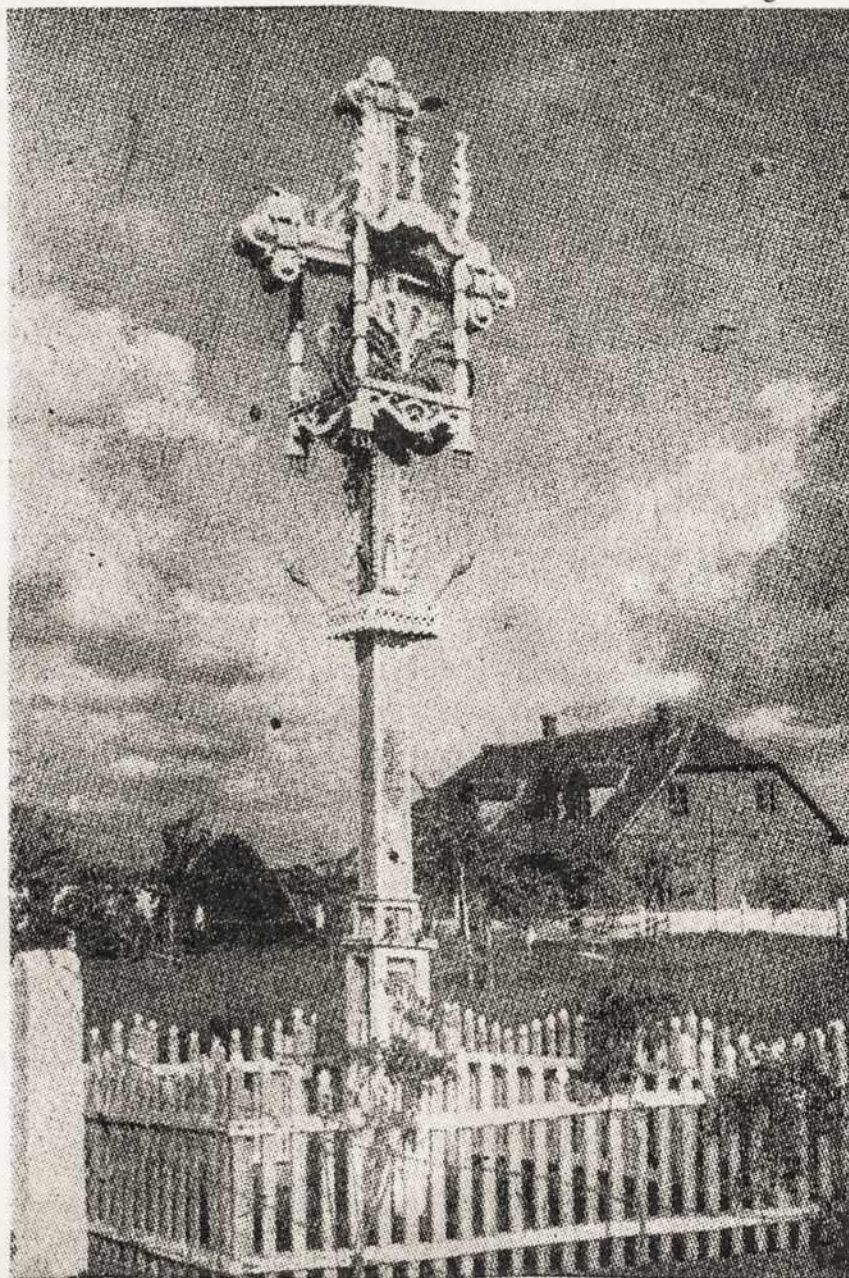
Rev. Albert J. Contons-Kontautas

The Treasure of the Church

The lure of wealth in the modern world is the magnet which seems to be able to draw forth the energies of people the world over. It was the tale of fabulous riches which enticed Columbus and his motley band to risk their lives on uncharted seas. It was the vision of golden towers which inspired Cortes to push on across the desert wastes to the dream city of the Aztecs. It was the call of gold which beckoned the Forty-niners across thousands of miles of plains and swamps, rivers and mountains to the golden veins of California's earth. It is the promise of gold today which can drive men to superhuman sacrifice, unstinting labor, and, sad to say, unscrupulous and unprincipled schemes.

Yet there is another treasure hunt which has taken hold of our contemporary world. This hunt is for an abandoned treasure, neglected for hundreds of years, but seized upon with special zeal in this the century of the common man. St. Lawrence, the third century martyr of the gridiron, was the first to give expression to this new found treasure. A young deacon whose charge it was to care for the poor and the youth, St. Lawrence distributed all the wealth of his church for the care of the needy, and with special devotion dedicated himself to the youth. When the Roman soldiers, thirsty for blood, broke in upon this martyr-to-be, they demanded the treasures of the church. St. Lawrence, with a saint's appreciation of values, calmly pointed to the poor and the youths standing by and replied. "These are my treasures". For his steadfastness in charity, and his loyalty to the youth, St. Lawrence died a martyr's death on a flaming gridiron. But death did not drag St. Lawrence down into the abyss of oblivion. As we turn our eyes upward for heavenly guidance, the voice of St. Lawrence echoes from the vaulted courts of the skies: "These are my treasures". These babes whose souls are brimful of divine grace, these youngsters whose personalities sparkle with graceful innocence, these boys and girls whose eyes are bright with faith and glowing with love, these youths whose vision is of great ideals, whose hearts are full of hope for the future, these are the treasures of the Church.

For many centuries the Church watched over these treasures. She nurtured these youthful souls with the Sacraments, she taught them in her great schools and universities, she trained them in the arts and crafts for their life work. But despite the solicitude of the Church, the advent of modern times brought with them a greater interest in the things of the world than

Klišė — Darbininkas

Mūsų krašto pakelėse labai daug kryžių smūtkelių. Tai tautos kančios simbolis.

the things of God. Man gave way to the machine, grace gave way to steam, God gave way to Mammon. Youth was abandoned, abused and exploited. No longer were the rulers of this world interested in youth. Youth was forgotten except when it could fill the coffers of the rich.

The twentieth century has seen the rediscovery of this abandoned treasure, the souls of youth. Those who have sought after power in the world have striven to harness this source of strength. Benito Mussolini did not hesitate to win over Italian youth to the cause of the Fascisti. In Germany the Hitler youth were strongly organized behind their hero. Day in and day out they were indoctrinated with the venom of Nazism. So thoroughly imbued were they with the Nazi creed that they would willingly goose-step into the jaws of death. Stalin was no means outdone in this search for youth. Communist youth was snatched from its mother's knees and fed the milk of Marxism from its earliest days. It was trained in a code of blind obedience to Red leadership. It was taught to spend itself in study and work, to plot and scheme for the victory of the proletarian revolution. This is why

Communism has been able to hold on in Russia and to entwine the world with its insidious doctrines. It is because Communists have appealed to youth, it is because they have captured the youth that their system is so strong and so much to be feared. Dictators, drunk with the thirst for power, have not failed to realize the importance of youth.

Youth in our own day is the treasure of the Church. In its pure souls flows the bloodred life which is God's grace. In its minds are the seeds of future careers, for there is being woven the fabric of America's promise: statesmen of clear vision, doctors of great learning, teachers who will mold the future, scientists who will build the towers of God's created glory. In its hearts are the love which can weld all men into the unity of Christ, the piety which will build the temple of God, the charity which will spread the oil of divine consolation over the wounds of the sick. Here in the zestful enthusiasm of youth lies the hope of the Church. If our youth have souls full of God's grace, if they are taught the truths of their faith, if they have the courage to live these truths, then there is nothing to fear for the Catholic Church in America. But if the souls of our youth are splattered with sin, if they are unprepared to defend the faith which is in them, if they are content merely to follow the herd of humanity, the tableau of the future is dark with the shadows of uncertainty.

The wealth which lies in the souls of youth is appreciated not only by Church leaders, but also by the enemies of Christian life. There are today hostile forces which are gnawing away at the very life blood of our youth. They see the precious gift of faith in the souls of the young, and by their craft and wiles scheme to rob them of this gift. They seem to sense by an instinct almost diabolic in its inspiration that once the young are bereft of their faith, they can be turned to any malicious design, like a rudderless ship tossed about by the winds. The recent McCollum case in Illinois was ultimately an attempt to drive God out of the souls of our students. In some of our western states there has been waged a struggle to expel Catholic teaching sisters from the school of the state. In New York there were vehement protests against banning the anti-Catholic magazine "The Nation" from the schools of the city. These are only a few of the symptoms of a swelling tide of opposition to Catholic youth.

These multifarious schemes, as varied as the colors of the rainbow, should bestir our Lithuanian youth to greater vigilance, greater aggressiveness in propagating their ideals. We of the K. of L. have something precious, something eternal, something from God to give our youth.

KUN. K. VASYS,
Liet. Vyčių Garbės Narys.

Chicagoje per seimą Kun. K. Vasys buvo išrinktas Kunigų Vienybės pirmininku.

Malonu pažymėti, kad Kun. K. Vasys yra didelis vyčių rėmėjas. Jo parapijoje vyčiai yra tarp pačių stipriausių ir veikliausių.

Kun. K. Vasys yra uolus spaudos rėmėjas. Jis yra redagavęs net kelis laikraščius.

It is the pearl of great price. It is the message the youth to God. But this is a campaign in which was thundered from the clouds by God, which was spelt out in the blood of Christ, which was preached by saint martyrs and confessors, virgins and widows.

The K. of L. might be likened to the man in the Gospels who found a treasure hidden in a field, and in his joy went and sold all that he had to buy that field. We have found the treasure. It is Lithuanian youth. Now we must go out, and with all our talents, energies and resources buy that field where the treasure is buried. We must enter the lists and do battle for youth. The K. of L. must dedicate its zeal to strengthening the faith of its members. It must mold its members in the ways of God. It must train Christian leaders who can influence the youth and set before them the incarnation of Christian ideals. It must be ready to carry the banner of Christ against all opposition and win which the stakes are high — no less than the treasure of the Church.

Jeigu žmogus yra tamsus, apmaudingas, piktas, kerštingas, jį siaučia nuolatai tirštėjanti tamsa ir visoks nellabumas. O skaistėdamas, žmogus iš viso to lygio išskyla ir yra sveikinas visų, kurie yra geros širdies.

Vydūnas

Officialus Skyrrius

AFTER THE CONVENTION

A Message from the President

The recent convention was noteworthy on several accounts. It is hard to visualize a committee more energetic, more anxious to serve and to please than the convention committee of Council 102. This spirit was shared in by the entire Detroit membership in providing us with the nicest places, the finest arrangements, the best entertainment — Lithuanian, too! (Shall we ever forget that concert and play that revealed so much good, wholesome, Lithuanian talent?)

Detroiters provided a pleasant setting for some serious work, which the delegates and guests did not shirk. The assemblage was orderly, industrious. It did not believe that a convention was the prime goal of the organization, but only a step in the direction of that goal. So plans were laid that would help us reach our objectives, religious and national. Although there were many blueprints and directives formulated by the convention, we should like to speak here of two of them. One might be classified as pertaining to our inner, spiritual growth; the other, to the increase of our material resources.

a. *Let's speak Lithuanian.* That was one of the formal recommendations made by the convention after the delegates listened with rapt attention to the exceptionally lucid and interesting 30-minute talk in exemplary Lithuanian by the American-born Rev. Dr. Joseph Vaskas, Rector of Marian Hills Seminary, Hinsdale, Ill. At every meeting, the recommendation reads, let us set aside at least 15 to 30 minutes for discussing the business of the meeting IN LITHUANIAN. Sink or swim, the recommendation implies — and it will be found surprising how easy it is to swim — let's say it in Lithuanian. There is nothing miraculous about it. It's a matter of practice and a matter of pride — pride in what we as Lithuanians and as an organization stand for. If we mean what we say; if we respect our constitution, our convention and ourselves, then this is one field where we need every member's participation as apostles in the spread of the gospel of the use of our old and beautiful language. Rather than pay lip service to our cause, we can help in practical ways as follows:

1. If you are chairman of a K. of L. meeting or any Lithuanian meeting, conduct it in Lithuanian. Much depends on your example and encouragement.

2. If you, as member, wish to speak on a question, do so in Lithuanian. Our D.P. brothers

and sisters will join our ranks much quicker if we carry on our discussion in Lithuanian.

3. If you are a secretary, or one who carries on correspondence with other members and councils, write at least some of your letters in Lithuanian.

4. If you are a VYTIS correspondent, write, if at all possible, in Lithuanian. Display a bit of courage and conviction.

5. If you are a committee member planning an entertainment, insist on a Lithuanian program. Any other kind we can get cheaply any day of the week.

6. At our club and parish picnics, dances and other affairs carry on your social conversation in Lithuanian. Let's not allow the few opportunities that we have to slip by.

7. At home and away from home, among Lithuanians speak Lithuanian.

8. Read the Lithuanian articles in the VYTIS. Subscribe to another Lithuanian newspaper and read it. Don't be afraid to expose yourself to the language that is your own as your very blood. Make it your own; keep it your own. You'll be a bigger person for doing so.

b. *Let's be generous to our organization.* Our financial standing at the moment is not one of our strong points. While all goods and services have risen in cost in the past few years 50 to 100 percent; while magazines that used to cost a dime are now sold at 20 or 25 cents; while a larger labor union raises its membership dues from \$2 to \$4 per month, we naively insist that our infinitesimal \$3, of which only \$2.20 go toward national activities, must suffice. Well, if you were a housewife and your allowance for food were not a cent higher than it was 4 years ago, you can well imagine the starvation rations that you and your family would be enjoying. And yet, what are we doing to the housekeepers — the officers — of the organization? We say to them, in effect: Give us and our councils all the necessary elements of organizational nutrition; put on your very best front when representing us among other Lithuanian and non-Lithuanian organizations; throw in a few extras too, so that we may enjoy the color and ceremony that we have a right to expect from a national organization of K. of L. calibre, BUT you must do it on the same \$2.20 we give you — and this, not every month, but ONCE A YEAR! That puts the officers in an embarrassing position. What is worse, it places the entire organization in a weak and practically untenable position. We not only cannot make progress; we can hardly live up to our old obligations on such a niggardly

allowance. This small dues, we must remind ourselves, is meant to cover two large and worthy fields of activity — "Tautai ir Bažnyčiai". If we realized the value of such high and noble objectives, we would surely be more generous to our organization.

An average conscientious Supreme Council member will spend anywhere from \$25 to \$100 a year in the exercise of his duties. Is it too much to ask our rank-and-file members for a \$5 contribution?

Doubling our membership dues and assessing individual councils 50 or 100 dollars was by-passed by the convention in favor of putting into effect an old paragraph in the constitution which states: "The councils arrange at least one entertainment each year, allotting the profits for Supreme Council expenses."

The Waterbury Council, we are happy to report, was the first to arrange such an entertainment. Their successful dance, October 29, was a heartening sign that our membership is beginning to appreciate the problems of the organization. We sincerely hope that other councils are planning something similar.

Two months have slipped by since we planned things in Detroit. Only when those plans are realized we shall be able to say: The Detroit convention was really a success.

Joseph Boley

SEGRETERIA DI STATO

di

SUA SANTITA

N. 186156

Vatican City, October 2, 1948

DEAR FATHER JUTKEVICIUS,

At the gracious command of the Holy Father, I have the honor to acknowledge receipt of the message of prayerful devotion and unswerving loyalty which the Chairman of the Supreme Council of the Knights of Lithuania sent to Him recently through the Apostolic Delegation.

His Holiness has derived comfort and satisfaction from this thoughtful filial message, and, in expressing His cordial thankfulness, He lovingly imparts to you, to Mr. Juozaitis and to all the Knights of Lithuania His paternal Apostolic Blessing.

With sentiments of high esteem and regard, I remain,

*Yours sincerely in Christ,
(Signed) J. B. Montini*

Rev. J. C. Jutkevicius
153 Sterling Street,
Worcester 4, Mass.

*Žymi lietuvių operos solistė
ANTANINA DAMBRA-DAMBRAUSKAITĖ
Margaritos vaidmenyje Ch. Gounod operoje
"Faustas".*

Lietuvos Operos įžymusis sopranas Antanina Dambrauskaitė (užsieny dainuojanti kaip Antanina Dambra), viena iš pačių reprezentacinių lietuvių dainininkių. Ji daug sykių su dideliu pasisekimu yra dainavusi operoje, koncertuose ir per radiją: Paryžiuje, Romoje, Vienoje, Prahoje, Budapešte, Rygoje, Tallinne, Muenchene ir kituose Europos muzikos centruose.

Jos repertuare — visos pirmailės lyrinio soprano operos partijos, kurias solistė A. Dambra-Dambrauskaitė dainuoja lygiai lietuviškai, lygiai tų operų originalų kalbomis. Pažymėtina, kad dainuodama vokiečių operų teatruose solistė A. Dambra dažnai savo partijas pildo lietuvių kalba (šiuo atveju ji yra pirmoji dainininkė, kuriai vokiečių teatruose yra leista dainuoti jos gimtąja kalba).

A. Dambra-Dambrauskaitė netrukus tikisi atvykti į Jungtines Valstybes, kur kadaise New Haven, Conn. ilgus metus yra gyvenęs jos tėvas — Izidorius Dambrauskas. Teko nugirsti, kad mūsų išgarsėjusiai solistei yra prižadėtas darbas Amerikos operoje.

Chicago, Ill. COUNCIL 112

Our Autumn Dance recently held was a tremendous success. Both floors of Darius and Girenas Legion Hall were literally jammed, thanks to energetic, go-getting chairman Eugenia Strisko and her hard working committee.

The council is having a Memorial Mass for Lithuanian Catholic war dead on the first Sunday after All Souls Day. A breakfast will follow.

A speedy recovery is the wish of all K. of L. members for Mrs. Kairis and Mrs. Paulls, mothers of Louise and Lucille respectively.

SOCIAL WHIRL —

Looks like Dan Cupid's been working overtime. September heralded the nuptials of Mr. and Mrs. Al Martin. In October, Eleanor Mozeris became Mrs. Al Drogosz. Dottie Miller of Dayton was bridesmaid.

The strictly formal wedding of Dolores Lazutka and Andrew Yuknis took place on October 16, with a Nuptial High Mass at Nativity Church, followed by a breakfast at Ray Shalk's. Dinner and reception were held in the Southmoors Venetian Room. Ei Vyciai-bride, groom, six bridesmaids and four ushers — all K. of L'ers.

Penny Svagzdys and Anthony Linkus were married on October 23, also Al Strockis and Estelle Swartz.

Flaunting engagement rings are members Donnie Rastenis, Angela Vinauskas, Marcy Alexander and Irene Samolis. The gals are walking on clouds. Best of luck.

Council Capers—

Wonder which girl Al Leberes will finally sweep off her feet and how soon. Tony Lubert is giving him a good deal of competition especially since he enjoyed the sessions so much at the convention.

If Vy Yasus proves to be as capable a manager of his home as he was bar manager at our dance — Jo Zizas should be the envy of all the gals.

Augusta Gudas and her companions (from the East?) seemed to be having fun when passed up stalled on a Michigan highway en-

route to Chicago on September 13. Car trouble?.

The Saucunas girls, Jeanne (in blue) and Agnes (in red) really wowed the boys at the Autumn Dance, anyway that's the way I heard it. Incidentally, wonder if Jeanne rides in any plebeian sedans since she became so accustomed to convertibles lately.

Haven't heard about Jack Yerkes getting lost on any auto trips since September.

What is luring Vyt Lubert to South America? Could it be sight seeing, sambas, or senoritas (may be una senorita, no?).

Babs "Ten Pin" Motiejus amazed fellow bowlers recently with a 400 series, spurring her team to victory and winning the weekly prize for high series plus handicap. Yea, Babs. Talk to me, Babe!

Lu Paulls came down to bowl in a red sweater and scotch plaid skirt a-la-Betty Coed (not like a school marm). Says Lu — "You know, new coiffure, new personality".

Honi Lam'

Jersey City, N. J.

COUNCIL 124

Our president Tony Teleisa has shelved his plans of returning to college for the present and we are glad to have him with us again.

Our council will be represented in the district's Bowling League this year, and since it will be a handicap league, our men are in high hopes of presenting a good showing. How about more of you fellows showing up and bowling with the team? The team hopes the female members will try to go to all the games with them and lend the team their vocal support.

Frank Yesalonis was appointed Sports Manager temporarily. Here's wishing Frank luck and hoping he can make our council sports-minded, again.

Eddie B., Tony V. and Frank Y. spent a solid half hour before our last meeting trying to find the gadget that would make Father's juke box play without using nickels. It took Tony T. 1 minute. If that's what

comes of college learning, we have 3 members who could take a hint.

Tony Vernickas was chairman of the dance which was held November 13 at St. Ann's Lithuanian Church parish hall, and his committee included Flo Teleisa, Adele Januzis, Eddie Baranauskas, Frank Yesalonis and Joe Sable.

By Proxy.

Pittsburgh, Pa.

COUNCIL 62

Convention Curios — Bill Kolicius did you find your song sheet? Helen Palecki did the Book-Cadillac return your rain coat? Nellie and B. Rozger were the men from Safety Motors, safe? Pete Barkus do you find that your Lithuanian improves with each succeeding convention? Sue Mazeika have you grown accustomed to air-conditioning? Dutch Sipp did you rest well at the Convention? Helen Bernoth did you enjoy your detour to Toledo? Anthony Mazeika will you supply us with notes re: the business angle of the convention for our meeting? Ruthie Dargis how do you like the charms you bought? Anne Zink did you enjoy your telephone one conversations? Our convention matches have long seen the ash can. We've exchanged and repeated the pleasantries of the convention. Eager to visit Elizabeth next year, our number of delegates has increased.

HOME NOTES —

October 23, our council members in conjunction with the local BALF branch were soliciting funds downtown for the benefit of Lithuanian War Relief. It was Tag Day!

Our Halloween Party, held October 26, at St. Casimir's was colorful — many wore costumes.

The Corn Roast was a great success. We enjoyed being the guests of Council 19. The Wilmerding and California crowd was most cordial and most welcome. Right now, Council 62's enthusiasm centers around arrangements to remodel its club-room. The first addition to our hang-out will be a recording machine.

Hank.

Elizabeth, N. J.

The thirty-sixth annual convention of the American-Lithuanian Organist Alliance was held in Elizabeth, N. J., with Prof. J. Žilevičius, acting as host, on August 25th and 26th, with approximately 300 delegates and guests from more than twenty States. The convention was opened with a Solemn High Mass at St. Peter and St. Paul's church. Rev. Joseph Simonaitis, pastor, was celebrant of the Mass, with Rev. John Starkus, as deacon and Rev. Anthony Kasper, as sub-deacon. Music for the Mass in honor of St. Joseph, which was composed by Joseph Zilevičius, organist and choir director, was sung by the following members of the parish choir in the traditional Gregorian chant: Anthony Pranskietis (member since 1899 and who will celebrate next year 50 years of active participation in the Church Choir); Vaclovas Baranauskas (Gene Barron); Adam Medway, Sr.; Adam Medway, Jr.; Joseph Medway and Richard Medway. Also Sally Pranskietis (daughter of Mr. A. Pranskietis), Marion Wycosky, Teckla Barcas, Caroline Miskinis, Theresa Miskinis, Isabelle Keturwitis, Lecadia Mackelis, Alice Linkus, Vicki Vaiculevich, Frances Balandis, Mathilde Mikutis and Ann Miller. Professor Zilevičius, former director of the State Music Conservatory in Klaipeda, Lithuania, had charge of the musical program. Rev. John Pakalniskis, of Brooklyn, N. Y., preached a sermon.

At St. Joseph's Auditorium, the delegates had luncheon and greetings were extended to delegates who came here from many Midwestern and New England States, and from along the Atlantic Seaboard. Leonard Šimutis, Jr., director of the Chicago District K. of L. Choir, was the convention secretary. Following the business section, a lecture and demonstration on the organ of liturgical music was given by Professor Zilevičius.

Officers elected at the afternoon business session were: President, Joseph Kudirka, of Chicago, Ill.; vice-president, Joseph Dulke, of Brooklyn, N. Y.; secretary-treasurer, Joseph Olšauskas, of Amsterdam, N. Y.; and spiritual advisor, Rev. Joseph Simonaitis of Elizabeth, N. J.

The concert and banquet highlighted the 36th annual convention of the Alliance with more than 300 persons in attendance. A feature of the banquet was the presentation of a check for \$250 by Mr. Zilevičius to "Music News," only Lithuanian organist magazine in this country, which is published in Chicago. Mayor James T. Kirk welcomed the dele-

PROF. J. ŽILEVIČIUS,
member of Knights of Lithuania,
Council 52, Elizabeth, N. J.

gates to the city and stated that "Elizabeth was proud to recognize the contributions to its culture that have been made by citizens of Lithuanian background."

For entertainment, organist, singers and other musicians from various parishes participated in songs, church music and Lithuanian selections. Performers were Alexander J. Alexis, honorary member of K. of L. and organist of Waterbury, Conn., who acted as Master of Ceremony and lead in community singing at the banquet; Anthony Giedraitis, radio and concert star of Chicago, was accompanied on the piano by Marie Slekaitis of Kearny, N. J., (director of the N. Y. - N. J. District K. of L. Choir); and John Čižauskas, organist at St. Michael's Church in Elizabeth, N. J. Bruno Nakrosius, of Pottsville, Pa., and Anthony Steponavičius, of Shenandoah, Pa., sang and performed as a piano duet Joseph Olšauskas, with a program of Lithuanian songs, accompanied himself on the "kan-kles", national instrument of Lithuania, which is shaped like a small harp. The entertainment was concluded by a lecture on "The Aesthetic Appreciation of Music" by Vytautas Bacevičius of New York, at the piano, accompanied by William Simmek, also of New York, who played the violin.

Speakers were: Rev. J. Simonaitis, pastor, and honorary member of the K. of L.; Mayor Kirke; Dr. A. Petrauskas of Alexian Brothers Hospital and Dr. V. Avizionis of St. Elizabeth's Hospital; and Dr. S. Bagonavičius of St. Francis Hospital, Jersey City, N. J., all three refugee

doctors who arrived recently from Europe; also Dr. A. Degutis and officer of the Holy Name Society of the parish and Atty. John A. Patrick, Jr.; Mrs. M. Černius, wife of a former Lithuanian diplomat, Mrs. M. Čižauskas, organist; Rev. F. Kelmelis, pastor of Holy Trinity Church of Newark; X. Strumkis, music publisher of Brooklyn; and Prof. J. Zilevičius.

In recognition of Prof. Zilevičius' musical abilities as an outstanding Lithuanian composer, Elizabeth C-52 honored him with a short personal history of himself at the annual musical affair held last April and is herewith presented as it appeared in the program booklet.

"After completing his studies at the Imperial Conservatory of Music in Petrograd, Joseph Zilevičius returned to Lithuania in 1920.

He began his career as Professor at the Kaunas School of Music. While there he was also Director of the City Theater and manager of the Lithuania State Opera.

The first great song festival in Lithuania was organized by him and during one summer concert season he conducted 32 symphony concerts. He accepted a post as professor-administrator at the Klaipeda Conservatory of Music and later became diirector.

The Lithuanian government awarded the Order of Gediminas and the Medal of Merit to Mr. Zilevičius for his services in behalf of Lithuanian Independence.

On January 22, 1929, the well-known composer and artist became organist and choirmaster at St. Peter and St. Paul's Church, Elizabeth, N. J.

On January 25, 1947, the Church Choir celebrated its Golden Jubilee with a special concert at the Parish Hall. During the 50 years of its existence the choir has presented much in the field of dramatics, operettas, concerts and social functions. Some years ago it broadcast from Radio Station WOR. It took an active part in the Lithuanian Day Festival at the New York World's Fair.

Mr. Zilevičius is now publisher and editor of the magazines The Art of Music and the Almanac of Music. This year marks his 40th anniversary as a journalist. He has earned distinction as a composer and musician."

**AMERICAN
RED CROSS**

Pittsburgh, Pa.

COUNCIL 19

Highlight of last month was the wedding of Tony Grazulis, C-62, pres. and Lillian Navickas of our council. The majority of guests present were members of both councils. This may account for the gay singing and dancing that went on. It was a real Lithuanian wedding.

The Knights had a hand in the B.A.L.F. picnic held September 5th for the benefit of displaced persons. It is reported the profits exceed the \$1,000 mark.

Last month both Pittsburgh councils had a corn roast at the Lithuanian Country Club. True to pattern, all present had an enjoyable time.

To date, the K. of L. bowling hasn't started but once the League is organized, it won't be long before the fun begins. Everyone's invited.

Mention must be made of Joan's engagement ring. You can't miss it. Now we want to see the one who presented it.

Our Lithuanian Affairs Committee is right on the job these days. We felt proud of our chairman, Bill Kolicus (who else) when Father Jutkevičius, during the convention, commented on our committee's endeavors.

There's a new blonde ready to sign the blue application card any day now — Aldona Bacvinskas. She bowls, skates and also is very good at square dancing. There's something for us to do this coming winter — square dance.

Convention items continue to make the main topic of conversation at all K. of L. get-togethers. No one has it straight yet, whether there was or wasn't a plumber called for Antonette's, Helen's, and Bernie's room. We will all remember for a long time the unfinished lobster from the "Gin Mill" that ended up in someone's belongings very mysteriously. Ruthie G. and "tall, dark, and handsome" from Massachusetts made a fine looking couple. Nice having you at our banquet table, Pat. Atty. Simon and sidekick Johnny were strolling from one hotel to another. There must have been another convention at the Statler. "Masterful" Eddie Marchulaitis still takes a ribbing about his first night in Detroit. Strictly off the record, how could eight fairly intelligent people, with half a dozen road maps among them, travel for thirty-five minutes WEST and think they were heading EAST. No, Vic, you'll never live that down! The worse thing about conventions is that they must come to an end. As "Pete" puts it, only ten more months until another convention. **SNOOPING SAL**

Miss JULIA K. YAKAVONIS of Brockton, Mass., member of the Assessors Board for a number of years, was named chairman of the Board. She has the distinction of being the first woman in the city's history to become chairman of the local Board of Assessors. Miss Yakavonis has always been active in civic and church affairs and member of Knights of Lithuania, Council 1. We congratulate her on the recent honor bestowed upon her.

Dayton, Ohio

COUNCIL 96

Our council bowling league is now in full swing, with six teams — all evenly matched. It should be quite a battle for the title of "champs". Good luck to the League, and may the best team win. The scene of action is Royal Bowling Alley, every Sunday evening at 6:30 p. m. Come on out and root for your favorite team!

The Lithuanian Classes are being conducted every Thursday evening, 7:30 p. m. With winter months before us, we believe this to be an excellent time for members to come to the classes. Come and learn more about our fatherland and the beautiful language.

Lithuanian Affairs Committee consists of: Petronella Zelinskas, chairman, Anne Gudelis, Dorothy Miller, Mike Petkus, Pete Petkus, and Frank Gudelis. This is a very active group.

The committee for our Lithuanian Play and Program, appointed by the chairman, Sally Miller, includes Father Kataraskis, Petronella Zelinskas, Anne Gudelis and Dorothy Miller. They are already working diligently towards presenting one of the best Programs ever undertaken

by our council. The affair is to take place in Janaury.

Council 96 extends its most sincere wishes to Mr. & Mrs Al Drogosz and Mr. & Mrs. Andrew Yuknis, the newly-weds from our friendly C-112, Chicago, Ill.

Our council is now preparing Christmas packages to be sent to the Lithuanian D. P. Camps. This is an excellent project. Our parents and members have donated all the food and clothing. We are most grateful to our generous donors.

NAUJIENOS:

Father Kataraskis really can bowl, so you expert bowlers beware — am predicting Father to give you some real competition. The Ambrose girls and Kitty attended the Ohio State-Iowa game. Too bad State lost. How did Mike P. and Stan V. rate tickets to see the Notre Dame game? Luck or otherwise? Dorothy Miller was member of the bridal party in a recent Chicago wedding... memories still seem to linger with Dot... wonder why?? Miller girls are faithful U. of D. rooters. Why?

Anonymous.

New England District

The semi-annual convention of the New England District K. of L. took place in St. Casimir's Church Hall, Providence, R. I. on September 26, 1948. The opening prayer was given by Rev. J. A. Vaitekunas of Providence, our honorary member.

Greetings were extended by Rev. J. C. Jutkevičius, nat'l spiritual director, Rev. J. Vaitekunas, Rev. A. Kacevičius, Rev. M. Tamulevičius, district spir. advisor, Rev. Morkunas and M. A. Norkunas, founder. Also letters of greeting were sent by the convention to Bishop Russell McVinney, Governor John O. Pastore and Mayor Dennis J. Roberts.

Joseph Matachinskas, in the Lithuanian Affairs Committee report, revealed that New England is the only district having all of its councils actively participating in this work

The Ritual Committee plans to increase its activity this coming year. Joseph Krasinskas, chmn., stated that vice presidents of each council are designated chairmen of the Ritual Committee in their respective councils.

Joseph Matachinskas and Phyllis Grendal, delegates to the National Convention in Detroit, gave a full and complete report.

Membership Committee Chairman, Ed Vaskas, outlined his plans for an extensive year 'round membership drive soon to be started.

Stephen Contons, Sports Committee Co-ordinator, spoke of the district bowling tournaments plan-

ned. The ones previously held were very successful.

The district dance held last spring was a success and yielded a profit for the treasury, it was reported by Bertha Čiočys, chairman.

Stephen Contons read a partial report on the Sports Day Picnic held in Brockton, on August 29th. A letter of thanks was sent to Adam Batakis, chairman of the affair, who is now in the Service.

Joseph Lola, pres., formally welcomed Council 78, Lawrence, Mass., into the district, and reported that plans are underway to revive other defunct councils in the district.

Upon motion duly made and seconded, it was VOTED: to set aside a certain sum of money for sending foodstuffs and clothing to displaced persons, which committee is headed by Fr. J. Jutkevičius. Fr. A. Kacevičius was appointed chairman of a chance project; television set and portable radio are to be given away at the spring convention.

Arrangements are to be made to hold Lithuanian courses throughout the district, during the winter season. Also a Committee on Arrangements for the 1949 Sports Day Picnic was elected. Council delegates were reminded that official K. of L. post cards are now available and orders may be sent to Fr. J. Jutkevičius.

The annual district convention is to be held the last Sunday in April, 1949, under the auspices of C-17, South Boston, Mass.

After the meeting was closed with a prayer, a buffet supper was served by the hosts, C-103.

BEC

Providence, R. I.

COUNCIL 103

Congratulations to Helen Belconis, chairman, and to Josephine Kropis and guests who attended the district splendid job in making the Autumn Festival Dance a great success.

We wish to thank all the delegates and guests who attended the district convention held in our city. Orchids to the committee for preparing such a delicious snack.

Although our members didn't come out on top in the Bowling Tournament held in Norwood, we did our utmost to get there.

A hearty welcome to our new members: Walter Avizinis and John Kvietkauskas.

SNOOPIES

Wonder why Bertha K. was so busy after the dance? Could it be that certain "Lover" from Cambridge was entertaining her? What became of the two Worcester girls after the dance? Did they get lost?

What delayed the two Providence boys who were escorting a Worcester girl down to Helen B's house that same evening? Where was Helen B. and Walt L. during intermission?

Happy Twosome

Worcester, Mass.

COUNCIL 26

The Lithuanian Affairs Committee is doing a very fine job. Keep up the good work folks. A bulletin was posted, listing several names of D. P.'s, who will receive food and clothing. So come on members, let's all pitch in and start these packages rolling. Donations will be received by Rita Brazauskas, Vin Grazulis and members of this committee.

The dinner-dance will be held at Hillcrest Country Club, Thanksgiving Eve. No need to urge you to come as I know you'll all be there.

The joint-outing with Council 116 was a grand success. Everyone had a marvelous time and another one is being planned very shortly. This time we shall entertain Council 116 in our own clubrooms where there will be dancing, contests and refreshments.

Two very fine nat'l convention reports were submitted by our delegates, Mary Jurgelionis and Adele Bisko; and from the district convention by Vin and Louise Grazulis.

The bowling tournament was a great success. Both boys and girls came in fourth, but they will brush up a bit and do better at the next bowling tournament in the Spring.

Our local bowling teams are planning a home-to-home series. Their first match will be in Hartford on November 7th. Councils interested, please contact Eleanor Grazulis, 70 Vale St., Worcester 4, Mass.

Congratulations to Vivian Piragas to our spiritual advisor, Fr. Micheal Tamulevičius, who was also elected New England District K. of L. Spiritual Advisor.

We welcome the following new members and may you enjoy our K. of L. organization and bring your friends down also: Vitty Morkunas, Billy Grigas, Billy Thompson, Daniel Benick, Joe Drumstas, Vitty and Frank Kondrotas.

We extend our sincere sympathy to Frank and Irene Mamavich on the loss of their dear dad.

Congratulations to Richard Sarapas on the passing of Bar exams; also to Richard and Anna May on the birth of a beautiful baby girl.

Congratulations to Vivian Pyrgas and Helen Sipas on their recent engagements; and Ann Sakaitis and Al Rutelonis, who are contemplating marriage very shortly.

CHIT-CHAT:

Fr. Al Volongis will instruct anyone interested in the game of Ping-pong. He's our best instructor, even though he usually gets beat himself. Vin Grazulis is patiently waiting for a bid to the dinner-dance, so what do you say gals? I wonder what happened in Providence? V. G. said he was through with women for life, can someone throw a little light on the subject? Rita Walent suddenly developed a yen for mushrooms — is it picking or eating them, Rita? And, at whom were you throwing these rocks? Getting back to Providence... What happened to Vin, Ed, Morky and Saco that they were excluded from some party? Ed Grigaitis had a beautiful room but the only thing they forgot to put in was a bed, poor Ed. Adele K. was seen with a lad from Cambridge in one of our local establishments! John S. you had better take heed of the diet and exercises published in the Gazette!

Betty S. was a real fashion model at Adelle K's wedding, only next time how about noticing us. We would like to see Tillie and Jerry Gerulis at our meetings, where are you hibernating? That goes for you, too, Mary Morkunas, Bill Kerry and Rita Brazauskas. Mary J. why were you chasing that little dog with a knife at Green Hill, did you run short of weenies or were you just keeping warm? Adele Bisko is receiving lots of mail from Brockton, lately. What gives? Mary Jurgelionis and Adele Bisko are still talking about the Detroit convention and asked me to express their gratitude as follows: To the host council, Detroit, we wish to commend Frank Peterson and his very able committee on the splendid job they did on all arrangements. We enjoyed everyone and wish to say thanks a million to all of you for a glorious time; To Steve Contons and Larry Svelnis for coming to our rescue at the most opportune times;

To New Jersey go many thanks for various occasions. It was a pleasure to have such charming and gracious roommates as Helen and Frances; to Charlie Bason, Ann Klem and Walter Kurowski for the fine time at the "Bowry".

To California: best regards, trust you arrived home safely;

To Fr. Stepaitis (Maine) and Frank Chesna (Brockton), the lone delegates, we thank you for your staunch support during the sessions.

The Convention not only left us with fond memories but inspired us to continue working and urge our fellow members to do likewise, so that we can attain a larger and stronger K. of L. organization. Suzy.

Elizabeth, N. J.

COUNCIL 52

We have elected Vincent Zakarevich to serve another term as our chief executive. At our recently held meeting the following were also re-elected: Ann Mitchel, vice pres.; William Senkus, treas.; Father Anthony Kasper will continue as our spiritual advisor and chairman of the Lithuanian Affairs Committee. The other new officers are: Marian Bernatas, rec. sec'y.; Josephine Adams, cor. sec'y.; Ann Baronas, fin. sec'y.; Peggy Merrit and Rose McKeon are Social chairmen; Rita Cupo and Phyllis Sundel, — Welfare Committee; Joseph Matuse and Frank Pukavich head the Athletic Committee; Daniel Degutis and Joseph Matuse are in charge of Membership.

A huge "Thank You" to the retiring officers and a great big "Congratulations" to the present incumbents. The new governing board has a big year ahead of it, as the next National K. of L. Convention will be held right here in Elizabeth. The new officers assumed their duties courageously. Lots of good luck to each and everyone of you. We are all behind you and with God's help we know you will succeed.

On behalf of the Elizabeth delegation, we want to thank C-102, Detroit, for a most wonderful time during the recent 35th National Convention in your fair city. We returned home from the conclave a happy, wiser crowd. We learned a lot from the business sessions; your social program was enjoyable, indeed. We made many new Lithuanian friends. It was a trip we'll never forget. We hope you will enjoy yourself next year when you come to Elizabeth!

The Convention in retrospect:

Father A. Kasper was proud of the Elizabeth delegation because it fearlessly spoke its mind and succeeded in its purposes. Hurrah! Ann Mitchel, Helen Pinkin, Marian Bernatas, Ann Staboris and Frances Balandis composed the local delegation. It was no surprise to us home town folks when Ann Mitchel (L---S---) got up during one of the sessions and spoke "Plain English". She's at her best when she uses this variety of our vernacular. (P.S. she won her point). — Like a good Girl Scout, Ann Staboris is always willing to do her good deed every day; just call for help and she's there quick like a flash: she was the hard working typist for the Resolutions Committee. — Marian Bernatas and Lillian Baker are still raving about their nocturnal trip to Belle Isle. No doubt the natives

fascinated them. — Helen Pinkin was right at home among the delegates from all over the land. She made the best of it even if (as she claims) she was homesick. I wonder if it's true that she's a home girl or is there another reason? — "Dar-kie" Josephine Adams — or should we say DEEP PURPLE. I wonder why we didn't see much of you after the sessions? Could it be.....? — Who were the four Petunias from Elizabeth doing that dance on Friday nite? 'ppears like its real Follies matter. — Frances Balandis turned out to be the "IT" girl Saturday nite in her green satin. Who were the two men with you-or do you wish this to remain a dark secret? O yes, wasn't it simply annoying the way that train conductor kept talking to you when you wanted to catch your forty winks?

For a photo by photo account of the Convention see Ann Staboris and Marian Bernatas (alias the Bobsy Twins). — A point on which all our delegates agree; "Let's have these conventions more often". — Ann Mitchel, Ann Staboris and Marian Bernatas gave an excellent report of the doings at our last meeting.

LOCAL CHATTER:

Charles O. seems to be doing all right without his "goil" friend — "Butch" Potts is now a happily married man. — Victor York is a dyed in the wool Lith; always see him with one of our own gals. — The brother team of Dan. and Joe D. really do a good job when they work — witness our last dance. They make their coin and we spend it. — Is it old age or the weather boys, but we don't see Shorty O., Slim O., Cap. Josephs & Joe Z., too much these days: maybe mamma caught up with you? — Vince Z. seems to take Father John's advice seriously — already he's losing sleep about the coming Convention in E'Port. — Very nice to see the new members of our council pitching in and working at our affairs. Orchids to one and all. — Mary O., Toni D., Leach P., Jenny M., and many others need baby-sitters so they could make our affairs. Up to now grandma has had the honor and pleasure.

It's wedding bells for Ronnie Plungis: the lucky chap is from Brooklyn. Best wishes to both of them. — Old reliables like Helen Z., Annie M., Al Vaich., Joe M., Ronnie & Al N., Ann & Tony S., Tony P., Garby and Ann, Julia & John S., Anna K. and her spouse have done a lot to make our council what it is today. Orchids to you, also. — What kind of bait did the gal use to hook our up-and-coming barrister who is one

swell guy. Loads of luck to both of you. — Spike Pinkin is walking around like all showmen do — in a daze. — Our Ray (Petunia) Zabita looks like he's losing weight since he resigned as Social chairman. Now he has to pay for his food, instead of nosupper at home and making up for it at our socials. — Mrs. Anilonis' fair-haired boys, Danny and Edward, help our treasury pick up by drinking hot tea at our dances. Real teetotalers. — How come Frances B. was not at the dance? — Is there a romance blooming between two of our quiet members? — Frances Lisevick is sporting a huge sparkler these days. She's preparing for that march down the aisle. Best wishes to both of them. — Father Simonaitis likes to marry young Lithuanian people, so we'll all try to make him happy by doing our share.

Your Scribe.

Westfield, Mass.

COUNCIL 30

From our lovely city, at the foothills of the Berkshires, we bring you K. of L's glad tidings.

The professionals of our bowling team have now purchased their bowling shoes; and gloves so they won't hurt their hands. Are you ready for us??

REMINISCENCE:

Pat Kamins won 2nd prize in all the races at the Brockton Sports Day. What a figure!! What a man!! Congratulations Pat — we're very proud of you.

Our delegates had a grand time at the Detroit Convention. Thank you Detroit! We heard Dot Coach and Frank Zvalionis, Gladys Jegg and Tony Razickas (from New York) stopped off at Niagara Falls on their way back. Isn't that a place for honeymooners! What, no idea as yet fellas?? It certainly was fun traveling with the Hartford and South Boston delegates to Detroit. Let's go again! How is the Green Hornet, Steve Contons? Writing this is making me thirsty — how about some mineral water, Tony Razickas!

Now we will divert our attention to the district convention. Cute cops they have in Providence — right Frances Mikelis? Do they beat that Westfield Cop? Looks like Pauline P. gave the South Boston boys a hard time again in Providence.

At bowling practice, all I see is strikes and spares when Nellie L. and Mogie get up to bowl. The trees and poles in Westfield have vanished — Jeanette Grigalunas got her driver's license. Better you should get one for your dog!

Worcester, Mass.

COUNCIL 116

With both the national and district conventions held recently, year of work is ahead of us. Our council was well represented at both conventions, and reports were given at the October meeting.

Hi-Lites of the Detroit Convention:

Dave Vaskas has acquired a long correspondence list — wonder if he will write to all those girls who asked him?.. His brother Ed turned out to be the Scotch delegate (with burr and all)! He had a lot of people fooled... Helen Gvaz made the convention pay off by charging 50c for doing up the boy's sport shirts... T. Kasper enjoyed dancing with a Lith. refugee... J. Stansky did a lot of dancing with some pretty tall girls, a long reach attained by playing his accordion came in handy... Love in bloom? for J. Augustine and a pretty Detroit blonde monopolized each other the 4 days — (Joe receives a letter every other day from Detroit — he says they come from Fr. Boreišis — we wonder?).

WHO'S WHO —

Irene C. (Kersis) Adamaitis is our feature for this month's column in the "Equestrian". Irene joined the K. of L. in 1940 and since then her interest in the organization affairs has never laxed. She is vice-president of Council 116 and has been an active officer for a great many years. She gives a great deal of her time to the Lithuanian Affairs Committee as secretary. Irene is the possessor of the true K. of L. spirit and sets a wonderful example for future Knights to follow.

KAS NAUJO? —

Jackie Kasper, C-116 athlete, is at Worcester Tech. He's a graduate of Classical where he played basketball and was a member of the Student Council. We wish him luck in his new field. We must add that Jackie did a swell job on the C-116 softball team.

Gene (Liberis) Chalecki was down on a ten-day trip to Virginia to visit her husband.

Good news reaches us from the Orient. Phyllis Zakar who has been working in the Japanese area expects to be back with us shortly after Christmas. Rita Kersis broke a finger closing the safe door at

work... she claims that robbers have more to fear than just the law — her banged - up finger proves it. Al Tumas has entered the Navy and is stationed at the Great Lakes Naval Training Station — we'll miss his smiling face at our affairs — Let's hear from you often, Al. Irene Butkevicius has entered her second year as cheerleader for South. They certainly know pretty girls when they see them.

CUPID & Wedding Bells

Lil Mankevich and Al Kondrotas became Mr. & Mrs. Sept. 4th — they honeymooned in New York and are making their home at 211 Vernon St. Florence Lapinsky and Roland Guillettee walked down the aisle Sept. 25th. After honeymooning in N. Y. and Washington, they will live in Grafton. John Butkevich and Anne Conway were also married on September 25th. Susan Platukis and Anthony Milauskas — Brockton were joined in marriage on Labor Day. We hope to see all these young married couples at our meetings. Nellie Lausis and Joe Lauria picked Oct. 23rd for their wedding day. Ellen Kasheta in the very near future will become Mrs. Dick Nience. Hear Ye! Council 116's heartbreaker Tony Godek is engaged to Ann Zigmunt from C-26... (many of our lads are teaming up with the lassies from C-26 what could be nicer?)

NEWS ABOUT TOWN

Norwood boys are beginning to find out that Worcester has everything. Vinnie Kasauskas and Ed Perednia can be found cruising around our fair city every Sat. night.

Stanley Wasilauskas, Norwood, faithfully attends all our affairs. Heard that John Gedmin, Westfield, comes to Worcester for the famous Gvazdauskas spaghetti — a way to a man's heart line is being put in use nicely by our little Helen...

EVERYTHING HAPPENS

at a K. of L. meeting — Ginny Petchuls and Al Pauliukaitis bring warm dark bread, buns and sandwich meat (sort of expect to stay a while)... Dave Vaskas did a swell job in selling K. of L. post cards, everyone paid him in pennies it seemed... He stayed till about 11:30 trying to put the pennies in order — 'twas conspiracy, he says!... Theresa Kaspar crocheting a doily... Irene &

Mary Bal. with their ever-changing hair-do's... Lil Tamulevich outstanding in her white topper against her wonderful tan... Bob Zinks studying his General Orders for the National Guards... Jackie Kasper wondering if he had forgotten anything when he made up his packing list for his Naval Reserve cruise... Stan Karsok worried about losing his championship as "PICK UP STICKS" king... he's got quite a knack in doing this patient job... The girls trying to figure out who is the Toni twin — Bobby Zinkus or Dave Vaskas.. Hear that a future K. of L'er is keeping Mr. and Mrs. Ray Luce away from the meetings... we miss them.

SPORTS DEPT:

The council was well represented at the track meet held at Romova Park in Brockton with Ed Butkevich, John Pedjoe, "Jacking" Kasper and Don Kamendulis participating. Although they didn't win any medals, the other competitors, who had considerably more experience, really had to go all out to win over our boys. Jackie placed fourth in the short-put even though that was the first time he had ever competed in that event. Don was beaten by just a few inches for third place in the running broad jump. Next year one of our boys will bring home a gold cup — wait and see.

STRIKES & SPARES

Rah! Rah! we did it again... Our boys walked off with the first prize at the N. E. bowling tournament which took place in Norwood... they fought hard to keep their title... and will keep in pace for the next meet in Southie.

The girls are turning out for a well formed bowling team — the new recruits are Rita Chupis, Theresa Kasper, Lil Tamulevich, Joan Plaski, Jo Kaliunas, Millie Koskie and Rita Kersis... The team is being lead by Helen Gvazdauskas.

The N. E. District Convention of the Blessed Virgin Sodality was held Oct. 18 at our parish... many of C-116 girls were participants. The joint-weenie roast of C-116 and C-26 turned out to be most enjoyable. What could be more proper than to work together in social, civic and fraternal.

Vistuke

Every human being through the course of life, realizes the necessity to seek friendship, to form association, to develop social contacts and to become a worthy member of society.

LOPŠINĖ

Savo minkštam lopšely,
kuriam ilsiesi saugiai,
mano širdies krisleli,
mažyti, miegok ramiai.

Mano širdies krisleli,
šviesiam sapne gal matai
pasakų skaisčią šalį..
Šypsaisi. Miegok ramiai.

Pasakų skaisčią šalį,
kur gieda tau angelai,
garbina Visagalį..
Taip miela.. Miegok ramiai.

Garbina Visagalį
ir meldžia Jijį karštai
laiminti tavo kelią
pavojuos.. Miegok ramiai.

Laiminti tavo kelią,
kurs vingiais raitos antai..
Kur link?.. Įspėt kas gali?..
Bet nūn dar miegok ramiai.

Kur link?.. Įspėt kas gali?
Ach, Dieve, aišku tiktai —
vargsi kietą vargelį..
Bet nūn dar miegok ramiai.

Vargsi kietą vargelį,
daug keši siela švelniaja..
Motinai širdį gelia,
bet tu dar miegok ramiai.

Motinai širdį gelia..
Bet ką gi? myli jinai
ir neapleis sūnelio.
Mažyti, miegok ramiai.

Ji neapleis sūnelio,
nors reikėtų mirti už tai.
Savo minkštam lopšely,
mažyti, miegok ramiai.

RESULTS: N. E. DISTRICT SEMI-ANNUAL BOWLING TOURNAMENT

Sunday, October 10, 1948
Norwood, Mass.

Girls:

TEAM	TOTAL PINFALL
1. Athol	1376
2. Norwood	1183
3. Worcester, C-26	1176

High single — Virginia Bagdonas, Athol 130
High team single — Athol — Total pinfall 476

Men:

TEAM	TOTAL PINFALL
1. Worcester 116	1376
2. Norwood	1368
3. South Boston	1342

High single — Frank Nevins, Norwood 122
High team single — Worcester 116 — Total pinfall 497

Girls: High Averages

V. Bagdonis, Athol	97	I. Shipper, Norwood	83
A. Sarapinas, Athol	95	D. Jankauskas, Hartford	82
M. Stasiunas, Athol	94	M. Kleponis, South Boston	81
M. Jegelewicz, Westfield	87	B. Kripas, Hartford	81
H. Pazniokas, Norwood	86	J. Balutis, Norwood	81
J. Kondrotas, Worcester, C-26	85	N. Lingaitis, Westfield	81
M. Jurgelonis, Worcester, C-26	84	H. Kucinskas, Athol	81
H. Grazdauskas, Worcester, C-116	83	H. Zukas, Cambridge	80

Men: High Averages

T. Monkunas, Worcester, C-26	102	J. Krasinskas, Worcester	93
A. Pavolis, Worcester, C-116	102	F. Chesnul, Brockton	93
F. Nevins, Norwood	100	F. Seluk, South Boston	92
P. Lingaitis, Westfield	97	V. Kondrat, Worcester	92
E. Danyla, Westfield	96	F. Kondrat, Worcester	91
J. Talokowski, Athol	96	J. Pazniokas, Norwood	91
D. Madeska, Hartford	95	A. Yakavonis, South Boston	91
J. Barakauskas, Brockton	95	J. Andruski, Worcester	90
M. Marks, Norwood	93	T. Mankus, Cambridge	90

On the afternoon of Sunday, October 10, 1948 the Norwood Sport's Center could appropriately be called "The K. of L. Sport's Center". The twenty-four alleys were humming with activity of bowling teams striving to emerge victorious. Final tabulation showed the girls of Athol and the men of Worcester C-116 were the winners.

Others teams weren't too discouraged, however, since trophies are to be awarded on the basis of two tournaments. The second meet will take place at the Huntington Bowling Alleys in Boston on Sunday, Feb. 20, 1949. Total pinfall for both matches will decide the winners.

Following the bowling everyone headed for St. George's Church Hall for an evening of refreshments and dancing. During a short program Fr. John Jutkevicius and Fr. Norbut spoke briefly urging present mem-

bers to encourage new members to join and to utilize the Lithuanian language as much as possible.

The only two councils unable to participate were Lewiston, Maine and Waterbury, Connecticut.

The Sports Day was another great success due to the excellent cooperation of Pastor Fr. Norbut, the hard work of President Jasper Pazniokas, and the entire Norwood council.

Stephen Contons
Sports Co-ordinator

Members in business or professions — why not advertise in VYTIS, at little cost?

Council advertisements are acceptable at a minimum rate of \$5.

For further information, write to:
Knights of Lithuania
366 W. Broadway,
So. Boston 27, Mass.